

รายงานการวิจัย

พฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

**Drinking Behavior and the effects of alcohol Students Phetchabun
Rajabhat University.**

นางสาวสุภาพร ชุสาย

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประจำปีงบประมาณ 2558

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

พฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Drinking Behavior and the effects of alcohol Students Phetchabun
Rajabhat University.

สุภาพร ชูสาย

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ประเภทงานวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน และ ท้องถิ่น

ประจำปีงบประมาณ 2558

(ก)

ชื่องานวิจัย	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. Drinking behavior and the effects of alcohol Students Phetchabun Rajabhat University
ผู้วิจัย	สุภาพร ชุสาย
ผู้ร่วมวิจัย	สุทิน เจียมประโคน, กานต์ชนก แห่อู่
สาขาวิชา	จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 2559

บทคัดย่อ

การศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ทั้ง 5 คณะ ได้แก่ ศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาการจัดการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจำนวน 379 คน ระยะเวลา 12 เดือน

ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 68.1 และไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 31.9 และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 1.) ด้านอุบัติเหตุ ผลการศึกษาในภาพรวมทั้งหมดพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ไม่เคยได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุด้วยสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 93.1 และเคยได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุด้วยสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 6.9 2.) ด้านสุขภาพ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาการกระหายน้ำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.2 และ น้อยที่สุดได้แก่ใจสั่นคิดเป็นร้อยละ 10.5 3.) ด้านครอบครัวกรณีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดได้แก่ 100-699 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.8 และน้อยที่สุดได้แก่มีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 700-999 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.9 4.) ด้านสังคมกรณีเคยอะอะ ไวยวายกับเพื่อนในขณะดื่มหรือหลังดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ผลการศึกษาพบว่าไม่เคยเอะอะโวยวายกับเพื่อนในขณะดื่มหรือหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 88.4 และเคยเอะอะโวยวายกับเพื่อนในขณะดื่มหรือหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 11.6 5.)ด้านด้านการศึกษา กรณีในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาท่านเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีปัญหาดังต่อไปนี้หรือไม่ ผลการศึกษาพบว่าไปเรียนสายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 61.6 และน้อยที่สุดได้แก่เกรดเฉลี่ยลดลงคิดเป็นร้อยละ 1.9

Research Title	Drinking behaviour and effects of drinking alcohol of Phetchabun Rajabhat University students
Researcher	Supaporn Chusai
Co-researchers	Sutin ChiarmpraKhon, Karnchanok Sae-oui
Department	Educational Psychology and Guidance Phetchabun Rajabhat University years completed in 2559.

ABSTRACT

This research aims to study drinking alcohol behaviour and effects of drinking alcohol. The samples are 379 students from 5 faculties in Phetchabun Rajabhat University; Faculty of Education, Faculty of Science and Technology, Faculty of Agricultural and Industrial Technology, Faculty of Management Science and Faculty of Humanities and Social Science in 1st semester, academic year 2015 by using random sampling. The research period is 12 months. The research found that 68.1% of Phetchabun Rajabhat University students drink alcohol and 31.9% of Phetchabun Rajabhat University students do not drink alcohol. The effects of drinking alcohol; 1) Accidence; 93.1% of samples have not been affected from accidence and 6.9% have been affected from accidence. 2) Health; the most number is 30.2%, samples are thirsty and the least number is 10.5%, they feel the symptoms are palpitations. 3) Family expenses for alcohol; the most number is 67.8%, samples pay 100-699 Baht and the least number is 1.9%, they pay 700-999 Baht. 4) Society; 88.4% of samples have not bawled with friends while or after drinking alcohol in the period 12 months and 11.6% have bawled with friends while or after drinking alcohol in the period 12 months. 5) Education; 61.6% of samples have gone the school late and 1.9% GPA drop from drinking alcohol in the period 12 months.

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

นักศึกษาถือเป็นประชากรกลุ่มหนึ่งที่มีรูปแบบในการใช้ชีวิตค่อนข้างเสี่ยงต่อพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อ ด้านการศึกษา ด้านอุบัติเหตุ ด้านครอบครัว ด้านสังคม และด้านสุขภาพของนักศึกษาโดยรวม

จากผลการสำรวจขององค์การอนามัยโลกพบว่าประชากรทั่วโลกมีพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 38% ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ ส่วนคนไทยพบว่ามีพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยคนละ 5 ลิตรต่อปี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน

นายพรหมมินทร์ กัณธิยะ ผู้อำนวยการสำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.) กล่าวอีกว่า องค์การอนามัยโลก (WHO) ออกรายงานฉบับใหม่ว่าด้วยการดื่มแอลกอฮอล์ของโลกประจำปี 2557 ระบุว่า ประชากรทั่วโลกมากกว่า 38% ดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ และมีผู้เสียชีวิตจากการดื่มแอลกอฮอล์ 3.3 ล้านรายทั่วโลกในแต่ละปี และประเทศที่มีการดื่มสูงสุดคือ เบลารุส ดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยปีละ 17.5 ลิตรต่อคน เมื่อจำแนกเป็นกลุ่มอายุ พบว่าผู้สูงอายุทั่วโลกดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยปีละ 6.2 ลิตรต่อคน ขณะที่กลุ่มอายุที่บริโภคแอลกอฮอล์มากที่สุดคือวัย 15 ปี สำหรับประเทศไทย มีอัตราการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยประมาณ 5 ลิตรต่อปีต่อคน และการดื่มแล้วขับคือปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน ซึ่งสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงถึง 39.1% ขับรถเร็วเกินที่กฎหมายกำหนด 23.6% จักรยานชนต้นไม้มากที่สุด และการดื่มทำให้ความสามารถในการขับขี่ยานพาหนะลดลง สภาพร่างกายไม่พร้อมที่จะควบคุมรถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากขับรถขณะมีเมเมาและขาดสติ ประมาท ขับเร็วเกินกำหนด การเกิดอุบัติเหตุจะมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

นพ.โสภณ เมฆธน อธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวในงานกิจกรรมรณรงค์วันงดดื่มสุราแห่งชาติ ประจำปี 2557 ว่า สำนักเอดแบคโพลได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีอายุ 11-60 ปีทั่วประเทศ จำนวนรวมทั้งสิ้น 5,045 ตัวอย่าง พบว่า คนไทยรับรู้ว่ามีกฎหมายห้ามขายเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา 91.40% และยังมีข้อเสนอแนะให้งดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มเติมในทุกวันพระ กับในเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ด้วย นอกจากนี้ กรมควบคุมโรคได้สำรวจทัศนคติความคิดเห็นประชาชนเกี่ยวกับโรคและภัยสุขภาพดีชีชีโพล ครั้งที่ 7 “เข้าพรรษา ลดเสี่ยง (อ้วน สูบบุหรี่ ดื่มสุรา)” ในกลุ่มอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 3,245 ตัวอย่าง ใน กทม. ปริมณฑล และอีก 24 จังหวัด พบว่า ในเพศชาย 72.44% มีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง แต่ในช่วงเทศกาลเข้าพรรษานี้ก็พบว่าเพศชาย 70.52% คิดว่าตั้งใจจะลดพฤติกรรมเสี่ยงการดื่มสุราลง (<http://www.thaipost.net/news> ข้อมูล วันที่ 11 กันยายน 2557)

จากการสำรวจพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในปี 2554 พบว่าประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 53.9 ล้านคนเป็นผู้ดื่มสุราในระหว่าง 12 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์ 17.0 ล้านคน(ร้อยละ 31.5) โดยผู้ชายมีอัตราการดื่มสูงกว่าผู้หญิงประมาณ 5 เท่า และกลุ่มวัยทำงาน(25-59 ปี) มีอัตราการดื่มสูงกว่ากลุ่มอื่น คือ ร้อยละ 37.3 และมีข้อสังเกตว่ากลุ่มผู้สูงอายุของไทยยังมีการดื่มสุราสูงถึงร้อยละ 16.6 สำหรับอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มสุราโดยรวมจะเริ่มดื่มที่อายุ 20.3 ปี ผู้ชายจะเริ่มดื่มเร็วกว่าผู้หญิง คืออายุ 19.4 และ 24.9 ปี ตามลำดับ จากข้อมูลเบื้องต้นชี้ให้เห็นว่าวัยที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือ 19-20 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่กำลังศึกษาอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัย ดังนั้นเพื่อเป็นการหาข้อมูลสนับสนุนและยืนยันถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คณะผู้วิจัยจึงมีแนวทางที่ต้องการศึกษาความชุกของผู้ดื่ม พฤติกรรมการดื่มและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เพื่อสะท้อนถึงพฤติกรรมการดื่มและผลกระทบที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งศึกษาประเด็นปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อนำไปสู่การเผยแพร่หรือสื่อสารให้สังคมและผู้กำหนดนโยบายทราบถึงความสำคัญของการควบคุมปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักศึกษา อันจะเป็นการป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ และลดปริมาณการดื่ม ตลอดจนการลดผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

2.2 เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

3. ขอบเขตของโครงการวิจัย

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะการจัดการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 7140 คน

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบอัตราของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ว่ามีอัตราของการดื่มมากน้อยเพียงใด มีพฤติกรรมการดื่มเป็นอย่างไรและมีผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มในด้านใดบ้าง เพื่อประเมินปัญหาในการดื่มและอธิบายรูปแบบลักษณะในการดื่มและผลกระทบเกิดจากการดื่มเพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนเผยแพร่เสนอต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันอันจะเป็นการลดปัญหาต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

5. นิยามคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

เพศ หมายถึง นักศึกษาชายและหญิงที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 – 4 ทุกคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

อายุ หมายถึง อายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบันของนักศึกษาชายและที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 – 4 ทุกคณะมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

คณะ หมายถึง หน่วยงานย่อยที่กำกับดูแลภายใต้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

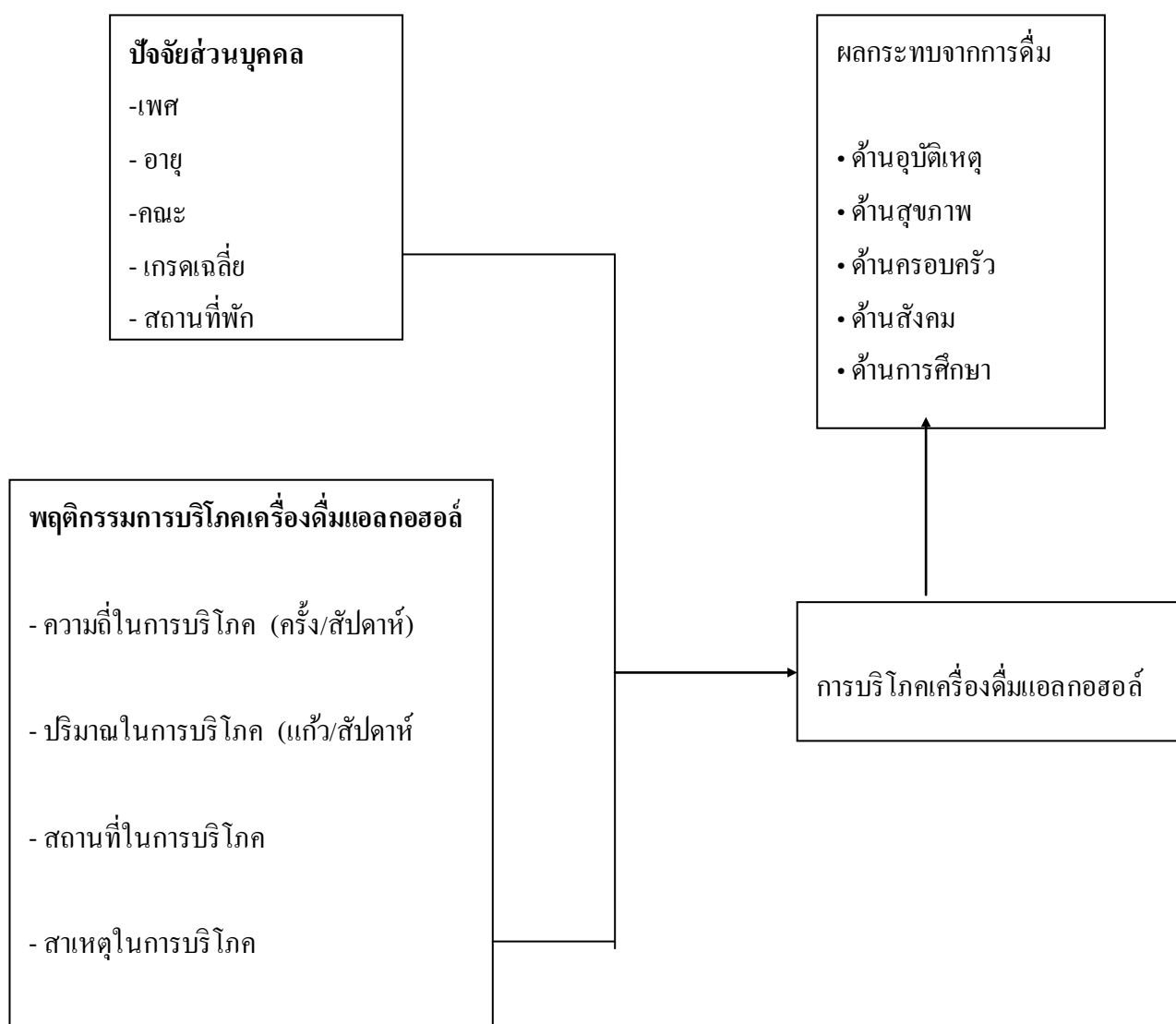
เกรดเฉลี่ย หมายถึง เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

สถานที่พัก หมายถึง สถานที่พักอาศัยที่นักศึกษาอาศัยเพื่อสะดวกในการเดินทางมาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง เหล้า สุรา หรือเครื่องดื่มทุกชนิดที่มีส่วนผสมของเอทิลแอลกอฮอล์

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความถี่ในการดื่ม ปริมาณการดื่ม สถานที่ในการดื่ม ค่าใช้จ่ายในการดื่ม ช่วงเวลาในการดื่มผลจากการดื่ม การแสดงออกหลังการดื่มและการเป็นผู้ขับขียานพาหนะเองหลังการดื่ม

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

(ก)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีได้เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาจาก
คณาจารย์คณะครุศาสตร์เป็นอย่างดีและขอขอบคุณ อาจารย์ณัฐกานต์ พึ่งกุศล ที่เสียสละเวลาอันมี
ค่าช่วยแนะนำวิธีการใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล SPSS V. 22 และบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มี
ส่วนร่วมในการทำวิจัยในครั้งนี้ ทั้งเพื่อนร่วมงานที่คอยชักเตือนให้ขยันและกำลังใจในการ
ปฏิบัติงานจนสำเร็จลุล่วงด้วยดีเสมอมา

พร้อมทั้งขอขอบคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทักษะทางวิชาการ
สุดท้ายนี้คุณประโยชน์ใดใดที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยเล่มนี้ข้าพเจ้าขอถวายแด่คุณพระพุทธรูป คุณพระ
ธรรม และคุณพระสงฆ์ คุณบิดามารดา คุณครูอุปัชฌาย์อาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการสร้าง
เสริมอบรมบ่มนิสัยพื้นฐานทางการศึกษาด้วยความเมตตาเสมอมา

สุภาพร ชูชาย และคณะ

5 มิถุนายน 2559

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

นักศึกษาถือเป็นประชากรกลุ่มหนึ่งที่มีรูปแบบในการใช้ชีวิตค่อนข้างเสี่ยงต่อพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อ ด้านการศึกษา ด้านอุบัติเหตุ ด้านครอบครัว ด้านสังคม และด้านสุขภาพของนักศึกษาโดยรวม

จากผลการสำรวจขององค์การอนามัยโลกพบว่าประชากรทั่วโลกมีพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 38% ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ ส่วนคนไทยพบว่ามีพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยคนละ 5 ลิตรต่อปี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน

นายพรหมมินทร์ กัณธิยะ ผู้อำนวยการสำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.) กล่าวอีกว่า องค์การอนามัยโลก (WHO) ออกรายงานฉบับใหม่ว่าด้วยการดื่มแอลกอฮอล์ของโลกประจำปี 2557 ระบุว่า ประชากรทั่วโลกมากกว่า 38% ดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ และมีผู้เสียชีวิตจากการดื่มแอลกอฮอล์ 3.3 ล้านรายทั่วโลกในแต่ละปี และประเทศที่มีการดื่มสูงสุดคือ เบลารุส ดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยปีละ 17.5 ลิตรต่อคน เมื่อจำแนกเป็นกลุ่มอายุ พบว่าผู้สูงอายุทั่วโลกดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยปีละ 6.2 ลิตรต่อคน ขณะที่กลุ่มอายุที่บริโภคแอลกอฮอล์มากที่สุดคือวัย 15 ปี สำหรับประเทศไทย มีอัตราการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยประมาณ 5 ลิตรต่อปีต่อคน และการดื่มแล้วขับคือปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน ซึ่งสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงถึง 39.1% ขับรถเร็วเกินที่กฎหมายกำหนด 23.6% จักรยานชนต้นไม้มากที่สุด และการดื่มทำให้ความสามารถในการขับขี่ยานพาหนะลดลง สภาพร่างกายไม่พร้อมที่จะควบคุมรถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากขับรถขณะมีเมเมาและขาดสติ ประมาท ขับเร็วเกินกำหนด การเกิดอุบัติเหตุจะมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

นพ.โสภณ เมฆธน อธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวในงานกิจกรรมรณรงค์วันงดดื่มสุราแห่งชาติ ประจำปี 2557 ว่า สำนักเอดแบคโพลได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีอายุ 11-60 ปีทั่วประเทศ จำนวนรวมทั้งสิ้น 5,045 ตัวอย่าง พบว่า คนไทยรับรู้ว่ามีกฎหมายห้ามขายเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา 91.40% และยังมีข้อเสนอแนะให้งดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มเติมในทุกวันพระ กับในเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ด้วย นอกจากนี้ กรมควบคุมโรคได้สำรวจทัศนคติความคิดเห็นประชาชนเกี่ยวกับโรคและภัยสุขภาพดีดีชีโพล ครั้งที่ 7 “เข้าพรรษา ลดเสี่ยง (อ้วน สูบบุหรี่ ดื่มสุรา)” ในกลุ่มอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 3,245 ตัวอย่าง ใน กทม. ปริมณฑล และอีก 24 จังหวัด พบว่า ในเพศชาย 72.44% มีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง แต่ในช่วงเทศกาลเข้าพรรษานี้ก็พบว่าเพศชาย 70.52% คิดว่าตั้งใจจะลดพฤติกรรมเสี่ยงการดื่มสุราลง (<http://www.thaipost.net/news> ข้อมูล วันที่ 11 กันยายน 2557)

จากการสำรวจพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในปี 2554 พบว่าประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 53.9 ล้านคนเป็นผู้ดื่มสุราในระหว่าง 12 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์ 17.0 ล้านคน(ร้อยละ 31.5) โดยผู้ชายมีอัตราการดื่มสูงกว่าผู้หญิงประมาณ 5 เท่า และกลุ่มวัยทำงาน(25-59 ปี) มีอัตราการดื่มสูงกว่ากลุ่มอื่น คือ ร้อยละ 37.3 และมีข้อสังเกตว่ากลุ่มผู้สูงอายุของไทยยังมีการดื่มสุราสูงถึงร้อยละ 16.6 สำหรับอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มสุราโดยรวมจะเริ่มดื่มที่อายุ 20.3 ปี ผู้ชายจะเริ่มดื่มเร็วกว่าผู้หญิง คืออายุ 19.4 และ 24.9 ปี ตามลำดับ จากข้อมูลเบื้องต้นชี้ให้เห็นว่าวัยที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือ 19-20 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่กำลังศึกษาอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัย ดังนั้นเพื่อเป็นการหาข้อมูลสนับสนุนและยืนยันถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คณะผู้วิจัยจึงมีแนวทางที่ต้องการศึกษาความชุกของผู้ดื่ม พฤติกรรมการดื่มและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เพื่อสะท้อนถึงพฤติกรรมการดื่มและผลกระทบที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งศึกษาประเด็นปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อนำไปสู่การเผยแพร่หรือสื่อสารให้สังคมและผู้กำหนดนโยบายทราบถึงความสำคัญของการควบคุมปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักศึกษา อันจะเป็นการป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ และลดปริมาณการดื่ม ตลอดจนการลดผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

2.2 เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

3. ขอบเขตของโครงการวิจัย

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะการจัดการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 7140 คน

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบอัตราของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ว่ามีอัตราของการดื่มมากน้อยเพียงใด มีพฤติกรรมการดื่มเป็นอย่างไรและมีผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มในด้านใดบ้าง เพื่อประเมินปัญหาในการดื่มและอธิบายรูปแบบลักษณะในการดื่มและผลกระทบเกิดจากการดื่มเพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนเผยแพร่เสนอต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันอันจะเป็นการลดปัญหาต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

5. นิยามคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

เพศ หมายถึง นักศึกษาชายและหญิงที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 – 4 ทุกคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

อายุ หมายถึง อายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบันของนักศึกษาชายและที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 – 4 ทุกคณะมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

คณะ หมายถึง หน่วยงานย่อยที่กำกับดูแลภายใต้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

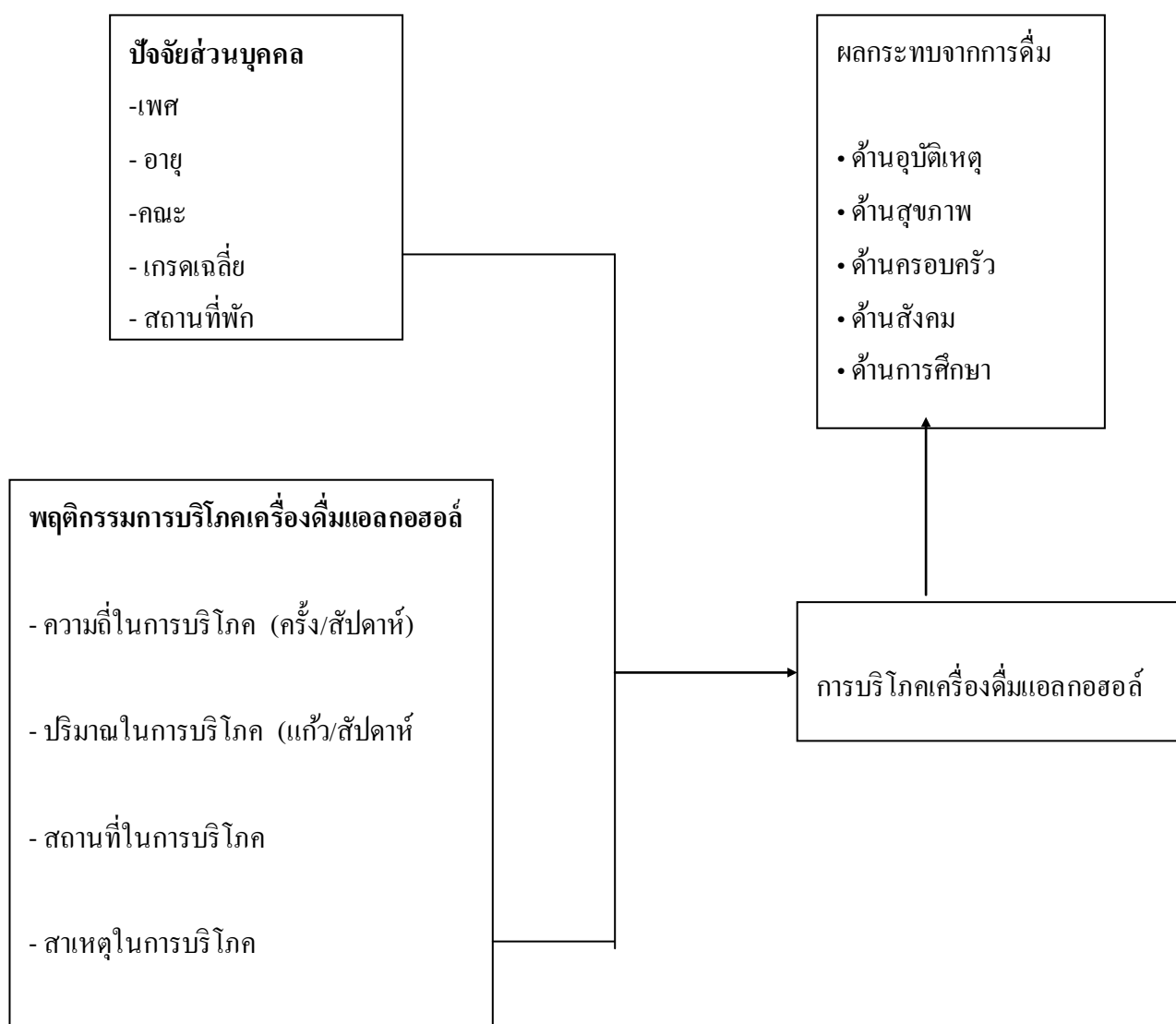
เกรดเฉลี่ย หมายถึง เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

สถานที่พัก หมายถึง สถานที่พักอาศัยที่นักศึกษาอาศัยเพื่อสะดวกในการเดินทางมาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง เหล้า สุรา หรือเครื่องดื่มทุกชนิดที่มีส่วนผสมของเอทิลแอลกอฮอล์

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความถี่ในการดื่ม ปริมาณการดื่ม สถานที่ในการดื่ม ค่าใช้จ่ายในการดื่ม ช่วงเวลาในการดื่มผลจากการดื่ม การแสดงออกหลังการดื่มและการเป็นผู้ขับขียานพาหนะเองหลังการดื่ม

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
2. ประวัติความเป็นมาของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
4. แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบ
5. ผลกระทบเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

1.1 ความหมายเกี่ยวกับพฤติกรรม

พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมทุกอย่างของสิ่งมีชีวิต ดังนั้น
พฤติกรรมของคนจึงหมายถึงปฏิกริยาต่างๆ ที่บุคคลแสดงออกทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคลมีทั้ง
ที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ ทั้งสิ่งที่มีสติจะกระทำหรือละเว้นการกระทำทั้งนี้พฤติกรรมของ
บุคคลย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพสังคมวัฒนธรรมซึ่งมักได้รับอิทธิพลจากความคาดหวังของ
บุคคลรอบข้าง สถานการณ์ขณะนั้นและประสบการณ์ในอดีต

1.2 ปัจจัยกำหนดพฤติกรรม

พฤติกรรมของบุคคลจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ซึ่งสาเหตุการเปลี่ยนแปลงอาจมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล เช่น เปลี่ยนแปลงเองจากการเรียนรู้ตามวุฒิภาวะหรือระยะพัฒนาการ เปลี่ยนแปลงเพราะถูกบังคับหรืออิทธิพลระหว่างบุคคลเปลี่ยนแปลงเพราะการลอกเลียนแบบและ เปลี่ยนแปลงเนื่องจากบุคคลยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีต่อตนเองมีความเหมาะสมตรงกับค่านิยมและแนวคิดของตนเอง ซึ่งสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้นมีหลายปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังตัวอย่างเช่น วุฒิภาวะหรือพัฒนาการ การเรียนรู้ ยาและสิ่งเสพติด พันธุกรรม เป็นต้น

1.3 ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรม

เนื่องจากนักทฤษฎีทางพฤติกรรมเชื่อว่าวิธีการศึกษาพฤติกรรมโดยตรงเป็นวิธีที่เป็นวิทยาศาสตร์ เป็นปรนัย (Objective) เป็นนิรนัย (Deductive) มากกว่าวิธีการศึกษาทฤษฎีทางสุภาพ ซึ่งเป็นอัตนัย (Subjective) และอุปนัย (Inductive) จึงทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้ ดังนั้นทฤษฎีที่ใช้ศึกษาทางพฤติกรรมจึงไม่ใช่ทฤษฎีเดียว หรือมาจากแนวคิดอันเดียว ต้องอาศัยวิธีการศึกษาหลายอย่างรวมกันในที่นี้จึงขอยกตัวอย่างทฤษฎี ดังนี้

1.3.1 ทฤษฎีสุนิยม (Hedonism Theory) เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เชื่อว่า

พฤติกรรมมนุษย์เกิดจากความต้องการ 2 อย่าง คือ ความต้องการทางกาย เช่น ความหิว ความต้องการทางเพศ และความต้องการทางจิต อารมณ์ และจิตวิญญาณ ได้แก่ ความกลัว ความรัก ความต้องการประสบความสำเร็จ ความต้องการมีศักดิ์ศรี ซึ่งนักทฤษฎีกลุ่มนี้ที่ชื่อ Sigmund Freud กล่าวว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมกับสัญชาตญาณในรูปของพลังงานที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรม พลังดังกล่าวประกอบด้วยจิตไร้สำนึก (Id) ที่เราไม่รู้สึกรู้จะ จะผลักดันจิตส่วนที่เรารู้ (Ego) ให้ทำสิ่งต่าง ๆ ที่ประสงค์ และมีจิตสำนึกที่ควบคุม คือ มโนธรรม (Super ego) หรือความรู้สึกลึกซึ้งชอบชั่วดี อันเป็นผลจากการอบรมสั่งสอนของสังคมซึ่งโครงสร้างที่รวมทั้ง 3 สิ่งนี้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

อาจกล่าวได้ว่า Id เป็นความพึงพอใจหรือความต้องการส่วนลึกของบุคคล ส่วน Ego เป็นสิ่งที่เกิดจากการพัฒนา Id แล้วจึงแสดงออกมาเป็นลักษณะของบุคคลที่แสดงออกตามความต้องการของสังคมอย่างมีเหตุผล และเพื่อความปลอดภัยของตนเองในการที่จะอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม ส่วน Super ego เป็นตัวประสานงานที่ควบคุมไม่ให้ Id แสดงความต้องการส่วนลึกออกมา และผลักดันให้ Ego ออกมาแทนที่ Super ego ได้แก่ ค่านิยมของสังคม และวัฒนธรรมประเพณี

1.3.2 ทฤษฎีมนุษยนิยม (Humanism Theory) มีความเชื่อต่างจากทฤษฎีสุขนิยม คือ มนุษย์ไม่ใช่ทาสของแรงผลักดันแต่มนุษย์เกิดมาพร้อมกับศักยภาพของความเป็นมนุษย์ เช่น ความอยากรู้ ความคิดสร้างสรรค์ความต้องการพัฒนาตนเองนักทฤษฎีในเรื่องนี้ได้แก่ Maslow ที่อธิบายว่ามนุษย์มีความต้องการ 5 ระดับ คือ

2.1) ความต้องการทางสรีระ (Physical Needs) หรือความต้องการทางด้าน ร่างกาย ได้แก่ ความต้องการอาหาร การนอนหลับพักผ่อน ความต้องการทางเพศ

2.2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ได้แก่ ความต้องการความอบอุ่น มั่นคงความต้องการหนีห่างจากอันตรายความต้องการหนีจากความเจ็บปวด

2.3) ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging needs) ได้แก่ ความต้องการเพื่อนบ้าน ความต้องการเพื่อนร่วมงาน ความต้องการมีคนรัก

2.4) ความต้องการได้รับการยกย่อง นับถือ (Self-Esteem needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นชื่นชม ให้มีคนเคารพนับถือชื่นชมในความสำเร็จ

2.5) ความต้องการบรรลุความสำเร็จแห่งตน (Self-Actualization) คือ ความต้องการเป็นตัวของตัวเอง ต้องการที่จะทำอะไรได้ตามที่ตนปรารถนา เป็นความต้องการที่จะคิดหรือกระทำประโยชน์แก่ส่วนรวมอย่างแท้จริง

ประเด็นสำคัญของความต้องการคือ ความต้องการขั้นสูงจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับความต้องการขั้นต่ำกว่าในทุกระดับ เพราะจะเป็นแรงขับให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น

1.3.3 ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Social Exchange Theory) ทฤษฎีนี้เน้นที่กระบวนการของการแลกเปลี่ยนสัมพันธ์ หรือการกระทำระหว่างบุคคล โดยมีข้อสมมุติของบุคคล ดังนี้

1.3.3.1 การกระทำทางสังคม เป็นวิธีการที่จะบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

1.3.3.2 การกระทำทางสังคมทุกอย่างผู้กระทำต้องลงทุนเช่น ลงแรง ลงเวลา และลงทุนพยากรณ์

3.3.3 การกระทำทางสังคมทุกอย่างผู้กระทำจะพยายามลดมูลค่าการลงทุนเท่าที่จะกระทำได้ ให้ต่ำกว่ากำไรมากที่สุด

3.4) การกระทำทางสังคม ที่มูลค่าลงทุนต่ำกว่ากำไรเท่านั้นที่จะยาวนานหรือคงทนทฤษฎีนี้กล่าวว่า การกระทำทางสังคมเริ่มเกิดขึ้นเมื่อผู้กระทำทั้งในลักษณะ บุคคลและกลุ่มพยายามจะเอาประโยชน์บางอย่างจากคู่กระทำของตน ซึ่งก็อาจจะเป็น บุคคลหรือกลุ่มเช่นกัน

ดังนั้นการแลกเปลี่ยนบางอย่างซึ่งกันและกันการดึงดูดซึ่งกันและกันในสถานการณ์เช่นนี้ทำให้ฝ่ายหนึ่งหรือต่างฝ่ายต่างพอใจที่จะกระทำต่อกันหรือร่วมจุดหมายเดียวกันไม่ว่ากรณีใดก็ตามผลของปฏิสัมพันธ์ หรือผลของการกระทำต่อกันก็คือกระบวนการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน (Emerson, 1981 อ้างใน พันธุ์ทิพย์ งามสุต, 2540.)

2. ประวัติความเป็นมาของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

นักมานุษยวิทยายังไม่พบหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามนุษย์เริ่มรู้จักดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่เมื่อใด แต่นักวิทยาศาสตร์นั้นได้รู้ว่าธรรมชาติรู้จักสร้างเครื่องดื่มประเภทนี้นานนับล้านปีแล้ว เพราะเวลาเชื้อยีส (yeast) ที่อาศัยอยู่ในผลไม้เริ่มย่อยอาหารมันจะเปลี่ยนน้ำตาลที่มีในผลไม้ให้เป็นอาหารของมัน แล้วปลดปล่อยของเสีย เช่น คาร์บอนไดออกไซด์และ ethyl alcohol หรือ ethanol ออกมาเมื่อ ethanol มีความเข้มข้นมากขึ้นๆ ถึง 16% ยีสต์ก็จะตาย ethanol ที่มีก็จะทำให้ของเหลวเป็นแอลกอฮอล์

มนุษย์ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์อาจรู้จักดื่มแอลกอฮอล์โดยบังเอิญได้คือน้ำผึ้งที่ถูกปล่อยทิ้งในภาชนะนานๆ และพบวิธีทำแอลกอฮอล์โดยใช้วิธีหมักผลไม้เป็นเวลานานๆ ก็สามารถมีแอลกอฮอล์ไว้ดื่มกินได้ทันที และเมื่อได้ประจักษ์ว่าแอลกอฮอล์เป็นเครื่องดื่มที่กระตุ้นเร้าจิตใจได้ดี เทคโนโลยีกการทำแอลกอฮอล์จึงได้ถูกถ่ายทอดสืบต่อๆ กันมา

ในวารสาร Scientific American ฉบับเดือนมิถุนายน พ.ศ.2543 B.L. Vallee แห่ง Harvard Medical School ได้รายงานประวัติความเป็นมาของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มนุษย์เริ่มรู้จักในฐานะเครื่องดื่มที่สามารถรักษาสุขภาพ แต่ในเวลาต่อมาก็ได้ตระหนักว่า มันสามารถทำให้ผู้ดื่มเสียบุคลิก และฐานะทางสังคมรวมทั้งอาจสูญเสียชีวิตด้วย

Vallee ได้กล่าวว่าในอดีตเมื่อหลายพันปีก่อนนี้ แอลกอฮอล์เป็นเครื่องดื่มที่มีความสำคัญต่อมนุษย์มากจนอาจเปรียบวารีแห่งชีวิตก็ยังได้

ในความเข้าใจของคนทั่วไป เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ เบียร์และเหล้าองุ่น ซึ่งการที่มนุษย์จะเริ่มรู้จักทำเบียร์ได้นั้น มนุษย์ต้องรู้จักปลูกข้าวก่อน เพราะปัจจัยในการทำเบียร์คือข้าว และประวัติศาสตร์ก็ได้ จารึกว่าบนสองฟากฝั่งของแม่น้ำ Nile ในอียิปต์และ Tygist กับ Euphrates ในอิรักมีการทำนาข้าวสาลีและข้าวบาเลย์มากมาย ซึ่งนักประวัติศาสตร์ก็ได้พบหลักฐานที่แสดงว่าชาวอียิปต์และชาวบาบิโลนได้รู้จักดื่มเบียร์ที่ทำจากข้าวสาลีและข้าวบาเลย์เมื่อประมาณ 5,000 ปีมาแล้ว ส่วนเหล้าองุ่นนั้นก็เป็แอลกอฮอล์อีกประเภทหนึ่งที่เกิดจากการที่มนุษย์รู้จักทำ

เกษตรกรรม และนักประวัติศาสตร์ก็ได้พบว่า ชาว Armenia เป็นชนชาติแรกที่รู้จักปลูกองุ่น เมื่อประมาณ 8,000 ปีก่อนนี้เช่นกัน

เมื่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเกษตรกรรมได้ทำให้มนุษย์ในสมัยโบราณมีอาหารเกินความต้องการ มนุษย์จึงต้องชวนหาวิธีเก็บรักษาเมล็ดข้าวและพืชผักที่เหลือจากการบริโภค และเมื่อปริมาณอาหารมีมากขึ้น ผู้คนก็ได้อพยพมาอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มมากขึ้น ปัญหาสังคมก็เริ่มเกิดเพราะระบบสาธารณสุขในสังคม เมื่อ 2,000 ปีก่อนนี้คือคุณภาพเช่น ไม่มีน้ำบริสุทธิ์ที่จะบริโภคและเมื่อผู้คนในหมู่บ้านทิ้งขี้ขางหรือของเสียอย่างไม่เลือกที่ น้ำในหมู่บ้านจึงมีสารปนเปื้อนเจืออยู่ การบริโภคน้ำที่ไม่สะอาดทำให้เกิดโรคระบาด ซึ่งมีผลทำให้ผู้คนล้มตายมากมาย เราทุกวันนี้ คงไม่รู้ว่ามีอดีตที่นานขนาดนั้น การไม่มีน้ำบริสุทธิ์จะดื่มกิน ทำให้การเดินทางรอนแรมไกลๆ เป็นไปไม่ได้ และนี่ก็คือเหตุผลที่ทำให้ Columbus ประสบความสำเร็จ ในการเดินทางข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก เพราะเขาได้บรรทุกเหล้าองุ่นปริมาณมากมายไปเป็นเสบียงในการเดินทาง

ดังนั้น เมื่อไม่มีน้ำสะอาดจะดื่มกิน ผู้คนจึงต้องหันไปดื่ม ethyl แอลกอฮอล์แทน เพราะการมีคุณสมบัติกรดเล็กน้อยของแอลกอฮอล์ได้ฆ่าเชื้อโรคในมันจนหมดสิ้น การดื่มแอลกอฮอล์จึงปลอดภัยและเมื่อผู้ดื่มได้พบว่า แอลกอฮอล์ทำให้ผู้ดื่มกระชุ่มกระชวย แอลกอฮอล์จึงเปรียบเสมือนวารีทิพย์สำหรับคนทุกคนในสมัยโบราณ และเป็นที่ยินยอมกันทั่วไป ซึ่งนักประวัติศาสตร์ได้เห็นหลักฐานความนิยมนี้จากแผ่นดินเหนียวที่ถูกแกะสลักเป็นตัวอักษร แสดงสูตรการทำเบียร์ของชาว Babylon

ส่วนชาวตะวันออก ไม่มีวัฒนธรรมการดื่มเช่นนี้ ตลอดระยะเวลา 2,000 ปีที่ผ่านมา คนตะวันออกรู้จักดื่มแต่ชา ซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์เจือปน การไม่รู้จักดื่มมาแต่ในอดีต ทำให้ร่างกายคนตะวันออกราว 50 % ขาดเอ็นไซม์ที่จะใช้ในการย่อยแอลกอฮอล์ ดังนั้น คนเหล่านี้เวลาดื่มแอลกอฮอล์เข้าร่างกาย เขาจะรู้สึกอึดอัดอย่างไร

เพราะเหตุว่าเครื่องดื่มที่ชาวตะวันตกนิยมดื่มมีความเข้มข้นของแอลกอฮอล์น้อย และมีกรด acetic มาก อีกทั้งกลิ่นของเครื่องดื่มก็ชวนอาเจียน ดังนั้น นักดื่มยุคโบราณจึงได้พยายามพัฒนาเครื่องดื่มเหล่านี้ในด้านรสและใช้ดื่มเฉพาะในยามกระหายมากกว่าที่จะดื่มให้เมา และเมื่อได้พบว่าทุกครั้งที่ดื่มแอลกอฮอล์ เขาก็ไม่ตาย (ซึ่งถ้าดื่มน้ำแล้วจะตาย) และในแอลกอฮอล์มีวิตามินและเกลือแร่ด้วย แอลกอฮอล์จึงสามารถใช้แทนอาหารได้บ้างในเวลาเกิดทุกข์ภัยในท้องที่ที่ตนอาศัยอยู่

นอกจากเหตุผลเหล่านี้แล้ว คนโบราณยังดื่มแอลกอฮอล์เพื่อให้จิตใจกระชุ่มกระชวย ทำให้อาการเหนื่อยล้าลดลง หรือเวลาไม่มียารักษาโรค เขาก็จะดื่มแอลกอฮอล์เพื่อลดความรู้สึกเจ็บปวด ซึ่งชาว Sumerian ผู้เคยมีชีวิตอยู่เมื่อ 4,100 ปีก่อนนี้ในแถบเอเชียกลางก็ได้เคยบันทึกว่ามีการใช้แอลกอฮอล์เป็นยารักษาโรคทั่วไป และแม้กระทั่งบิดาของวิทยาการแพทย์ชื่อ Hippocrates ก็ได้เคยใช้เหล้าองุ่นเป็นยารักษาโรคเรื้อรังต่างๆ และโรงเรียนแพทย์ที่นคร Alexandria ก็มีการใช้แอลกอฮอล์เป็นยาเช่นกัน และแม้แต่ในคัมภีร์ไบเบิลก็ได้กล่าวบรรยายอภินิหารของพระเจ้าว่า ได้ทรงเปลี่ยนน้ำธรรมดาเป็นเหล้าองุ่นให้ประชาชนดื่มกิน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเหล้าองุ่นดีกว่าน้ำ (ที่ไม่สะอาดในยุคนั้น)

ถึงแม้ความเชื่อในสรรพคุณของเหล้าองุ่นว่ามีคุณค่าทางยาสามารถทำให้ผู้ป่วยไม่เจ็บปวด ทำให้จิตใจสงบดับความกระวนกระวายใจ ทำให้ผิวของผู้ดื่มดี รักษาโรคผิวหนัง ลมพิษและเหา ทำให้คนมีความจำดีจะมีมากสักเพียงใดก็ตาม แต่ก็มีคนหลายคนในยุคหนึ่งที่ตระหนักถึงในการดื่มมาก ถ้าคนดื่มเป็นโรคพิษแอลกอฮอล์เรื้อรัง แต่เมื่อไม่มีเครื่องดื่มอื่นใดที่ปลอดภัยจะดื่ม ผู้คนในยุคกลางจึงยังคงนิยมดื่มเบียร์และเหล้าองุ่นต่อไป ไม่ว่าศาสนาและการเมืองจะมีการเปลี่ยนแปลงมากมายสักปานใดก็ตาม ทศนคติของคนยุโรปต่อเบียร์และเหล้าองุ่นก็ไม่เปลี่ยนแปลง

แต่แล้วความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก็ได้ทำให้สัมพันธภาพระหว่างมนุษย์กับแอลกอฮอล์เปลี่ยนแปลง เพราะได้มีการพบวิธีทำให้แอลกอฮอล์ในเครื่องดื่มมีความเข้มข้นสูงขึ้น เพราะตลอดเวลา 9,000 ปี หลังจากที่มีมนุษย์รู้จักทำเบียร์และเหล้าองุ่นแล้ว มนุษย์ก็ได้พบว่าเครื่องดื่มทั้งสองชนิดนี้ต่างก็มีปริมาณแอลกอฮอล์ในตัวน้อย คือไม่เกิน 16% เพราะเมื่อ yeast ตาย แอลกอฮอล์ในเครื่องดื่มก็หยุดเพิ่ม ดังนั้น เมื่อชาวอารบิกรู้จักประดิษฐ์วิธีการกลั่นในราวปี พ.ศ.1240 เทคโนโลยีนี้สามารถทำให้เครื่องดื่มมีความเข้มข้นของแอลกอฮอล์สูงกว่า 16% ได้ ประเพณีและวัฒนธรรมการบริโภคแอลกอฮอล์ของโลกก็เริ่มเปลี่ยน เทคนิคนี้อาศัยหลักความจริงที่ว่า แอลกอฮอล์ตามปกติมีจุดเดือดที่อุณหภูมิ 78 องศาเซลเซียส ในขณะที่น้ำจะเดือดที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส ดังนั้น การต้มน้ำผสมกับแอลกอฮอล์จะทำให้น้ำมีความเข้มข้นของแอลกอฮอล์สูงและการกลั่นไอน้ำเป็นหยดน้ำในเวลาต่อมา จะทำให้เราได้ของเหลวที่มีความเข้มข้นของแอลกอฮอล์สูงยิ่งกว่าเมื่อตอนเริ่มต้นของเหลวผสม

เทคโนโลยีการทำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ความเข้มข้นสูงนี้ได้แพร่สู่อิตาลีในราวปี พ.ศ.1600 และโลกก็ได้เริ่มมีปัญหามีคนติดแอลกอฮอล์ตั้งแต่นั้นมา ในหนังสือชื่อ Liber de arte distillandi ที่ Hieronymus Brunschwig แต่ง ได้อธิบายเทคนิคการกลั่นแอลกอฮอล์อย่างละเอียด ทำให้หนังสือเล่มนี้ขายดิบขายดี เพราะผู้คนได้พากันใช้เทคนิคนี้ Brunschwig เสนอแนะในการดื่มกลั่นแอลกอฮอล์สำหรับบริโภคเอง

เมื่อยุโรปถูกกาฬโรคคุกคามในราวพุทธศตวรรษที่ 19 ทำให้ผู้คนล้มตายถึง 60% ถึงแม้ว่า แอลกอฮอล์จะช่วยรักษาใครไม่ได้ แต่มันก็ได้ทำให้คนป่วยรู้สึกมีพลังกำลัง ซึ่งเมื่อแพทย์ในสมัยนั้นได้เห็นผู้ป่วยรู้สึกเจ็บปวดน้อยลง และมีอารมณ์แจ่มใสขึ้นแพทย์ก็รู้สึกศรัทธาในแอลกอฮอล์

การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจหลังจากที่ถูกกาฬโรคคุกคามในครั้งนั้น ได้ทำให้คนยุโรปมีมาตรฐานการครองชีพที่ดีขึ้น และเมื่อผู้คนผ่านความยากลำบากอย่างเอาชีวิตแทบไม่รอดมาได้ ลัทธิการแสวงหาความสุขและการอวดร่ำรวยโดยการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาบริโภคอย่างมากมายก็เริ่มแพร่หลาย และถึงแม้จะมีผู้คนมากมายเพราะดื่มแอลกอฮอล์มากสักปานใด ชาวต่างชาติก็ยังไม่มีกฎหมายห้ามดื่ม จนถึงสมัยพุทธศตวรรษที่ 22 เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์อันได้แก่ กาแฟ ชา ช็อกโกแลต เริ่มแพร่หลายผู้คนจึงไม่ดื่มแอลกอฮอล์มากเหมือนในอดีตและเมื่อได้รับรู้ในเวลาต่อมาว่าในน้ำที่ไม่บริสุทธิ์นั้นมีเชื้อโรค การดื่มน้ำ การกลัมน้ำ จะทำให้เรามีน้ำบริสุทธิ์ที่สามารถจะดื่มได้อย่างปลอดภัย ผู้คนในยุโรปจึงมีตัวเลือกไม่ดื่มแอลกอฮอล์แต่เพียงอย่างเดียว และแล้วในปี พ.ศ. 2356 นั้นเอง T. Trotter แห่ง Edinburgh College of Medicine ในอังกฤษ ได้รายงาน ว่า แอลกอฮอล์ความเข้มข้นสูงสามารถฆ่าคนได้ เพราะมันจะทำให้ดับแข็ง ผู้คนจึงได้พยายามเลิกดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่นั้นมาแล้วหันไปดื่มเครื่องดื่มชนิดอื่นแทน

ทุกวันนี้งานการค้นคว้าหาวิธีการรักษาโรคแอลกอฮอล์เรื้อรังได้เป็นงานวิจัยที่มีความสำคัญมากงานหนึ่ง เฉพาะในอเมริกามีคนเสียชีวิตด้วยพิษแอลกอฮอล์ปีละ 100,000 คน ตัวเลขนี้แสดงให้เห็นอุบัติเหตุการตายที่มากเป็นอันดับสามรองจากบุหรี่และการบริโภคอาหารที่ไม่สะอาด สถิติยังชี้บอกว่าทุกปีเด็กทารก 12,000 คน ที่เกิดจากมารดาที่ดื่มแอลกอฮอล์จัด จะมีปัญหาสุขภาพและปัญหาด้านสติปัญญา ถ้าในเมื่อแพทย์ยังไม่มีวัคซีนและยาที่รักษาโรคพิษแอลกอฮอล์เรื้อรัง การไม่บริโภคมันเลยตั้งแต่ต้นคือวิธีป้องกันที่ดีที่สุด และสำหรับคนที่ติดแอลกอฮอล์อย่างรุนแรงขณะนี้กำลังใจ ความรู้สึกด้านสรีรวิทยาของคนคนนั้น และธรรมชาติของแอลกอฮอล์ที่ติด เป็นปัจจัยสำคัญที่แพทย์ต้องใช้ในการรักษา

3. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการทบทวนเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของศึกษา เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาจึงได้จำแนกและนำเสนอเป็นดังนี้

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศ โดยพบว่าผู้บริโภคที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป มีจำนวนทั้งหมด 51.2 ล้านคน ดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 29.3 (14.9 ล้านคน) โดยพบว่ากลุ่มวัยทำงาน (25-59 ปี) มีอัตราการบริโภคสูงสุด ร้อยละ 34.4 รองลงมาคือกลุ่มเยาวชน

(15-24 ปี) มีอัตราการบริโภคร้อยละ 21.9 และบางส่วนของกลุ่มเยาวชนเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา (3) จากข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2554 จำนวน 521 คน พบว่าเคยดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 63.9 และดื่มแอลกอฮอล์ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาร้อยละ 48.6 (20) และจากข้อมูลประชากรทั่วประเทศอายุ 12-65 ปี ดื่มแอลกอฮอล์ใน 1 ปี ที่ผ่านมา ร้อยละ 28.4 และดื่มแอลกอฮอล์ภายใน 30 วันที่ผ่านมา ร้อยละ 22.7 และหากพิจารณาชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าเบียร์เป็นเครื่องดื่มที่นิยมบริโภคมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เหล้าขาว เหล้าแดง ชาดองเหล้า เหล้าพื้นบ้านและไวน์ ตามลำดับ(4)มีการรายงานพบว่าคนในชนบทจะบริโภคมากกว่าคนในเมือง โดยคนในชนบทจะเริ่มบริโภคแอลกอฮอล์ตั้งแต่อายุยังน้อยโดยเฉลี่ยอายุประมาณ 15-19 ปี ส่วนข้อมูลของการบริโภค แอลกอฮอล์ของคนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสำรวจโดยกรมสุขภาพจิตในปี พ.ศ. 2540 พบว่า ร้อยละ 37.9 เคยบริโภคแอลกอฮอล์ โดยร้อยละ 8.2 ของคนกลุ่มนี้อยู่ในสถานภาพที่เรียกว่า ดิดเหล้า และร้อยละ 10.2 อยู่ในสถานภาพที่ใกล้เคียงกับการติดเหล้า

โดยสรุปแล้วผู้บริโภคแอลกอฮอล์ในประเทศไทยมีแนวโน้มว่า จะเริ่มบริโภคตั้งแต่อายุยังน้อย ปัญหาของการบริโภคแอลกอฮอล์ไม่จำกัดอยู่เฉพาะใน เพศชายเท่านั้น แต่การบริโภคแอลกอฮอล์ในเพศหญิงก็ยังมีปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ะ ส่วนเหตุผลของการบริโภคที่มีอิทธิพลสำคัญคือ อยากทดลอง เพื่อนชักชวน และค่านิยมทางสังคม ทั้งนี้ไม่ว่าทุกคนที่บริโภคแอลกอฮอล์จะต้องติดแอลกอฮอล์เสมอไป มีเพียงคนกลุ่มหนึ่งเท่านั้นที่จัดว่าเป็นกลุ่มที่มีปัจจัยเสี่ยงสูงที่จะกลายเป็นคนที่ติดแอลกอฮอล์(21) ข้อมูลจากกรมสรรพสามิตพบว่าอัตราการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยประมาณ 58.0 ลิตรต่อคนต่อปี ใน พ.ศ. 2546 ซึ่งเพิ่มจากปี พ.ศ. 2532 ที่อัตราการดื่มเฉลี่ย 20.2 ลิตรต่อคนต่อปี เกือบ 3 เท่าตัว เฉพาะอัตราการบริโภคเฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2546 เทียบกับปี พ.ศ. 2532 มากกว่า 8 เท่าตัว จากอัตราเฉลี่ย 4.4 ลิตรต่อคนในปี พ.ศ. 2532 เพิ่มขึ้นเป็น 39.4 ลิตรต่อคนในปี พ.ศ. 2546 โดยในปี พ.ศ. 2546 กรมสรรพสามิตและกรมศุลกากรเก็บภาษีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้สูงถึง 6.27 หมื่นล้านบาทจากการใช้เงินประมาณ 2 แสนล้านบาท ของคนไทยในการซื้อบริโภค การสำรวจจำนวนผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากครัวเรือนตัวแทนทั่วประเทศที่มีอายุระหว่าง 12-65 ปี ซึ่งทำการสำรวจโดยคณะกรรมการบริหารเครือข่ายวิชาการสารเสพติด พบว่าในปี พ.ศ. 2546 ประชากรร้อยละ 58.5 หรือประมาณ 26,566,000 คน เคยบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชีวิต ประชากรร้อยละ 46.4 หรือประมาณ 21,083,200 คน เคยบริโภคในช่วง 1 ปี ที่ผ่านมาส่วนประชากรร้อยละ 34.8 หรือประมาณ 15,786,500 คน เคยบริโภคในช่วง 30 วัน ก่อนการสำรวจ เมื่อเทียบกับการสำรวจเช่นเดียวกันนี้ในปี พ.ศ. 2544 พบว่าอัตราการบริโภคในปี พ.ศ. 2546 ลดลง แต่หากดูเฉพาะผู้ที่บริโภคมากกว่า 20 วัน ในระยะเวลา 30

วันก่อนการสำรวจ ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่บริโภคประจำหรือผู้ที่มีโอกาสติดแอลกอฮอล์สูง พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 3.5 ในปี พ.ศ. 2544 เป็นร้อยละ 4.1 ในปี พ.ศ. 2546(22)

3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประกอบด้วย

3.1.1 ความหมายของ ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้เหล้า สุราและแอลกอฮอล์ ไว้ในความหมายเดียวกันว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยมีคำจำกัดความดังนี้ “เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (alcohol beverage) หมายถึง เหล้า สุรา หรือเครื่องดื่มทุกชนิดที่มีส่วนผสมของเอทิลแอลกอฮอล์ และเมื่อบริโภคเข้าไปแล้ว จะออกฤทธิ์ทำให้มีอาการมึนเมา ตามปริมาณส่วนผสมที่แตกต่างกันของเอทิลแอลกอฮอล์”

3.1.2 ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกอบด้วย 2 ประเภท ดังนี้ (เขมณัญญ์ สินสายอ, 2548)

3.1.2.1 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผ่านการหมัก (Fermented alcohol beverage) เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้จากการหมักส่วนประกอบของพืช หรือผลไม้ เช่น แป้ง อุ่น เป็นต้น ซึ่งเมื่อผ่านกระบวนการหมักแล้ว สามารถนำมาดื่มได้เลย โดยไม่ต้องมีการกลั่น เช่น เบียร์ ไวน์ สาโท เป็นต้น

3.1.2.2 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผ่านการกลั่น (Distilled alcohol beverage) เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นำส่วนประกอบของพืช หรือผลไม้ เช่น แป้ง หรือน้ำตาล เป็นต้น มาผ่านกระบวนการหมักด้วยยีสต์ จากนั้นนำมากลั่น เพื่อให้ได้ปริมาณแอลกอฮอล์ที่สูงขึ้น ขณะเดียวกันอาจมีการแต่งกลิ่น สีและรส เพื่อให้ดึงดูดและถูกใจผู้ดื่มมากขึ้นได้ เช่น บรั่นดี วิสกี้ หรือเหล้าขาว เป็นต้น

3.2 ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน

การศึกษาครั้งนี้ จำแนกชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยพิจารณาตามพฤติกรรมการดื่มของแรงงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่นิยมบริโภคเป็นหลัก ได้แก่

3.2.1. เบียร์ (Beer) เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่คนไทยนิยมดื่มกันมาก (มานพ คณะโตและคณะ, 2547) มีปริมาณแอลกอฮอล์ ไม่เกิน 15 ดีกรี ทำจากข้าวบาร์เลย์ที่นำมาหมัก อบ และบด จากนั้นจึงต้มให้สุกแล้วนำไปจัดเก็บในถังหมัก และปรุงแต่งโดยเคมียีสต์ หรือกรรมวิธีต่างๆตามสูตรของเบียร์แต่ละยี่ห้อ เช่น เบียร์ยี่ห้อช้าง เบียร์ยี่ห้อสิงห์ หรือลิโอ เป็นต้น

3.2.2 เหล้าวิสกี้ (Whisky) เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กลั่นจากข้าวชนิดใดชนิด

หนึ่ง หรือผสมกันหลายชนิด นำมาหมักแล้วกลั่นให้มีคิกรี่ที่สูงขึ้น จากนั้นนำไปเก็บบ่มในถังไม้โอ๊คเพื่อให้ได้สี รสและกลิ่นที่ดีขึ้น บางยี่ห้อก่อนนำมาบรรจุขวดอาจนำมาปรุงแต่ง สี รสและกลิ่นอีกครั้งเพื่อดึงดูดและให้เป็นที่ยอมรับของผู้ดื่มมากขึ้น เช่น เหล้าวิสกี้อี่ห้อ Johnnie walker หรือยี่ห้อ ChivasRegal เป็นต้น

3.2.3 เหล้าบรันดี (Brandy) เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีกชนิดหนึ่งที่คนไทยนิยมดื่มกันมาก ได้จากการหมักองุ่นให้เป็นไวน์ แล้วนำมากลั่นเป็นบรันดี จากนั้นนำไปเก็บบ่มให้ได้สีกลิ่น และรสชาติดี เหล้าบรันดีที่มีขายกันตามท้องตลาดสามารถจำแนกออกได้ดังนี้ เหล้าบรันดีพื้นเมือง เป็นเหล้าบรันดีที่ผลิตจากองุ่นแล้วนำมากลั่นเป็นบรันดี เช่น เหล้าบรันดียี่ห้อ Regency เป็นต้น

เหล้าบรันดีตามมาตรฐาน เป็นเหล้าบรันดีที่ทำจากองุ่นเช่นเดียวกัน แต่ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น เหล้าบรันดียี่ห้อสเปย์รอยัล (Spy royal) หรือยี่ห้อมาสเตอร์เบลนด์ (Master blend) เป็นต้น

เหล้าบรันดีเกรดสูง เป็นเหล้าบรันดีที่ใช้ระยะเวลาในการเก็บบ่มไว้นานถึงไม้โอ๊คเป็นเวลานาน ทำให้ได้สี กลิ่นและรสชาติที่ดี ซึ่งส่งผลให้เหล้าบรันดีดังกล่าว มีราคาสูงตามไปด้วย เช่น เหล้าบรันดีตระกูลคอนยัค (Cognac) เป็นต้น

3.2.4 เหล้าขาว (Local liquor) ถือเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ท้องถิ่น ที่คนวัยแรงงาน ในชนบทภาคอีสานนิยมบริโภคกันเป็นส่วนใหญ่ (มานพ คณะโตและคณะ, 2547) ซึ่งทำจากกากน้ำตาล หรือข้าวเป็นวัตถุดิบจากนั้นจึงนำมากลั่นเป็นเหล้า โดยไม่มีการปรุงแต่งสี กลิ่น และรสชาติทำให้เหล้าขาวมีกลิ่นค่อนข้างแรง สีขาวใส และมีปริมาณแอลกอฮอล์ตั้งแต่ 28 – 40 ดีกรีจากการที่ไม่มีกรรมวิธีปรุงแต่งใดๆภายหลังจากกลั่น จึงทำให้เหล้าขาวมีราคาถูกกว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดอื่น

3.3 กลไกการทำงานของแอลกอฮอล์ในร่างกาย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับกลไกการทำงานของแอลกอฮอล์ในร่างกาย สามารถจำแนกออกเป็นประเด็นได้ดังนี้ (สุพัฒน์ ชีรเวชเจริญชัย, 2541 อ้างถึงในพนิดา นามจันดี, 2549)

3.3.1. การดูดซึมของแอลกอฮอล์ในร่างกาย เมื่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าสู่ร่างกาย แอลกอฮอล์ประมาณ 1 ใน 5 จะถูกดูดซึมผ่านผนังกระเพาะอาหาร และส่วนที่เหลือจะผ่านผนังลำไส้เล็กเข้าสู่หลอดเลือด เมื่อผ่านไปทีดับ แอลกอฮอล์จำนวนประมาณ 95% จะถูกนำย้อย ADH(AlcoholDehydrogenase) เปลี่ยนเป็น อะซิตัลดีไฮด์ (Acetaidehyde) จากนั้นเปลี่ยนเป็นเกลือ

ของกรดน้ำส้ม (Acetate) ซึ่งใช้ประโยชน์เป็นพลังงานได้ แล้วกลายเป็นคาร์บอนไดออกไซด์กับน้ำ ส่วนแอลกอฮอล์ที่เหลืออีกประมาณ 5% จะถูกขับออกจากร่างกาย ทางปอด ไต และต่อมเหงื่อ ซึ่งจะผลมออกไปในรูปของลมหายใจและปัสสาวะ การเผาผลาญแอลกอฮอล์ที่ตับ จะเป็นอัตราคงที่เสมอประมาณ 10 ลูกบาศก์เซนติเมตรต่อหนึ่งชั่วโมง และโดยทั่วไปแอลกอฮอล์จะถูกขับออกจากร่างกายหมดภายใน 24 ชั่วโมง ส่วนการที่ผู้ดื่มสุราจะมีเมเฆา หรือเร็วขึ้นอยู่กับอัตราเร็วของการดูดซึมแอลกอฮอล์เข้าสู่หลอดเลือดของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน และปัจจัยเสริมอื่นๆ เช่น ความเข้มข้นหรือคักรี ปริมาณและอัตราเร็วของการบริโภค สภาพกระเพาะอาหารที่ว่าง สภาพของร่างกายและความเคยชิน สภาพอารมณ์และจิตใจ ตลอดจนสภาวะแวดล้อมในขณะที่บริโภคสุรา เป็นต้น

3.3.2 การกระจายตัวของแอลกอฮอล์ในร่างกาย เมื่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถูกดูดซึมผ่านปาก กระเพาะอาหาร และลำไส้เล็กเข้าสู่เลือด เนื่องจากโมเลกุลของแอลกอฮอล์มีขนาดเล็กและไม่ต้องการน้ำย่อย แอลกอฮอล์จะเคลื่อนที่ตามทิศทางเดินของเลือด แอลกอฮอล์บางส่วนจะถูกทำลายโดยตับ จากนั้นเลือดจะผ่านไปทางหัวใจด้านขวา และเลือดถูกสูบฉีดไปปอด สู่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย แอลกอฮอล์เข้าสู่สมอง ทำให้การทำงานของสมองช้าลง เมื่อแอลกอฮอล์ผ่านปอด แอลกอฮอล์บางส่วนจะแพร่ออกสู่อากาศ (ลมหายใจ) ดังนั้นการวิเคราะห์ปริมาณแอลกอฮอล์ในลมหายใจจะสามารถนำไปสู่การวิเคราะห์หาปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดได้

3.3.3 ความเข้มข้นของปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด หรือ Blood alcohol concentration : BAC หมายถึง ร้อยละของปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด ซึ่งถือเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่สำคัญในการพิจารณาผู้ ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะกรณีขับขียานพาหนะต่างๆ เช่น รถจักรยานยนต์ หรือรถยนต์ส่วนบุคคล เป็นต้น ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มข้นของปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด หรือ BAC ได้แก่

ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่ละชนิด จะมีปริมาณแอลกอฮอล์ผสมอยู่ในปริมาณที่แตกต่างกัน เช่น เมื่อเปรียบเทียบการบริโภคเหล้าร่นดีที่ผสมมิกเซอร์ 6 แก้ว โดยใน 1 แก้วมีเหล้าผสมแก้วละ 1 ฝ่า จะมีปริมาณแอลกอฮอล์เท่ากับการดื่มเบียร์ 2 กระป๋อง หรือ 2 ขวดเล็ก หรือเท่ากับการดื่มไวน์ 2 แก้ว เป็นต้น (ศูนย์ข้อมูล/หน่วยจัดการความรู้เพื่อถนนปลอดภัย, 2547)

ความเร็วในการบริโภค เพราะผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอัตราที่เร็ว หรือยกบ่อย ยกถี่ ถือเป็นการเพิ่มปริมาณแอลกอฮอล์ให้มากขึ้น ถึงแม้เครื่องดื่มชนิดนั้นจะมีปริมาณแอลกอฮอล์ผสมอยู่ในปริมาณน้อยก็ตาม อาการยกบ่อย หรือ ยกถี่นี้ อาจเกิดขึ้นจากหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ที่มาของการดื่ม บุคคลที่ร่วมดื่มด้วย สถานที่หรือบรรยากาศในการดื่ม เป็นต้น

ปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่ม เป็นปัจจัยที่แปรผันตรงกับการยกบ่อ หรือยกถ้ำ แล้วส่งผลให้ปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มเพิ่มจำนวนมากขึ้น หรือการดื่มโดยมีช่วงระยะเวลาของการดื่มยาวนาน ก็ทำให้ปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีมากขึ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงส่งผลให้ตรวจพบระดับความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือดสูงเพิ่มตามไปด้วย

วิธีการดื่ม ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ระดับความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือดเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากบางคนอาจดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยไม่กินกับแกล้มหรืออาหารอื่นร่วม ทำให้กระเพาะอาหารสามารถดูดซึมปริมาณแอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไปได้เร็วขึ้นเพราะไม่มีอาหารอื่นคอยขัดขวาง หรือชะลอการดูดซึมแอลกอฮอล์ของกระเพาะอาหารให้น้อยลงส่งผลให้ระดับความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือดสูงขึ้นตามไปด้วย ขณะที่บางคนชอบรับประทานกับแกล้ม หรืออาหารอื่นประกอบในระหว่างการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คุณลักษณะเฉพาะบุคคล เช่น เพศ และวัย ซึ่งจากการศึกษาของ Nolen-Hoeksema S. (2004) พบว่า เพศหญิงจะมีระดับความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือดสูงกว่าเพศชาย เมื่อดื่มในปริมาณเท่ากัน ทั้งนี้เนื่องจากโดยส่วนใหญ่เพศหญิงจะมีขนาดร่างกายเล็กกว่า เพศชาย ทำให้ปริมาณน้ำในร่างกายมีน้อย ส่งผลให้ระดับแอลกอฮอล์ที่กระจายในเลือดมีความเข้มข้นสูงกว่า และพบว่า การเผาผลาญแอลกอฮอล์ที่กระเพาะอาหารโดยเอนไซม์ alcohol dehydrogenase (ADH) ซึ่งสกัดกันไม่ให้แอลกอฮอล์ถูกดูดซึมได้ง่ายในเพศหญิงมีปริมาณต่ำกว่าเพศชายประมาณ สองเท่า และในผู้สูงอายุก็จะมีปริมาณ ADH ลดน้อยลงเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงทำให้แอลกอฮอล์ถูกดูดซึมเข้าไปในเลือดได้เร็วขึ้นและเป็นสาเหตุให้ผู้หญิง หรือผู้สูงอายุมีระดับความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือดสูงกว่าเพศชาย หรือวัยรุ่น เมื่อดื่มในปริมาณเดียวกัน

4. แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบ

ความหมายของผลกระทบ

ผลกระทบ หมายถึง ผลประโยชน์และหรือผลเสียอันเกิดขึ้นจากการกระทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยตรง (เสถียร เหลืองอร่าม, 2527, หน้า 1 อ้างถึงใน อุษา เพ็ชรชัย, 2542)

ผลกระทบ คือ ผลที่ตามมาจากการผลิต เช่น ถ้ามีการรักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นเป็นผลผลิตของโครงการผลกระทบอย่างหนึ่งคือการลดการตายของทารก บรันทท์ และ ไวท์ (Bryant and White) 1982} pp.137-140 อ้างถึงใน ลักษณ์ เสงี่ยมจิตต์, 2543)

ผลกระทบ หมายถึง ผลทั้งหมดของนโยบายที่มีขึ้นในสภาพแห่งความเป็นจริงในโลกอันได้แก่ ผลกระทบที่มีต่อสถานการณ์และกลุ่มเป้าหมายผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ค่าใช้จ่ายทางตรงที่ใช้สำหรับทรัพยากรของโครงการ ค่าใช้จ่ายในทางอ้อมต่างๆรวมทั้งค่าเสียโอกาสอีกด้วย (Dye,1982,p.345)

ผลกระทบ หมายถึง ผลที่ตามจากผลงาน หรือผลผลิตหรือผลประโยชน์ของแผนหรือโครงการผลกระทบอาจเกิดได้ทั้งทางบวกและทางลบและอาจเกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายและมีโซ่กลุ่มเป้าหมายทั้งปัจจุบันและอนาคต (อนันต์ เกตุวงศ์,2532,หน้า126)

ผลกระทบเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้เสมอด้วยเหตุผลหลายประการโดยทั่ว ๆ ไปแล้วผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุผลต่อการเปลี่ยนแปลงผลการเปลี่ยนแปลงเป็นผลที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของแผนและโครงการและผลอันนี้จะมีส่วนทำให้เกิดผลกระทบต่อไปอีกระดับหนึ่งหรือหลายระดับได้เป็นกรณีไป (อนันต์ เกตุวงศ์,2532,หน้า127)

สรุปผลกระทบ คือ ผลที่เกิดจากการกระทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจเป็นผลที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต เป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ และอาจเกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายหรือมีโซ่เป้าหมายทั้งทางตรงและทางอ้อม

ผลกระทบของนโยบายหนึ่ง หมายถึง ผลทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายนั้นด้วย (Dye,1982) ได้แบ่งผลกระทบเป็นประเภทต่างๆดังนี้

- 1.การแบ่งผลกระทบตามเนื้อหาอาจแบ่งได้เป็นผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ด้านการบริหารด้านสิ่งแวดล้อมและด้านกายภาพ เช่นผลกระทบจากการดำเนินการนโยบายสร้างเขื่อนทำให้คนเป็นโรคพยาธิซึ่งไม่เคยเป็นมาก่อน หรือผลกระทบจากการดำเนินนโยบายโครงการ คอก ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างชาวบ้านและทหาร มากขึ้น
2. การแบ่งผลกระทบตามแง่มุมของความเป็นจริงที่เกิดขึ้น (reality) เราอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ผลกระทบในเชิงภาวะวิสัย (objective impact) ซึ่งได้แก่ผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยที่ไม่ขึ้นอยู่กับการรู้สึกนึกคิดของคน เช่น การดำเนินนโยบายคุมกำเนิด จะทำให้สัดส่วนของผู้สูงอายุสูงขึ้น ไม่ว่าใครจะรับรู้หรือไม่เช่นนี้ก็จะเกิดขึ้นประเภทหนึ่งคือ ผลกระทบเชิงอัตวิสัย(subjective impact) ได้แก่ผลกระทบที่เกิดขึ้นในความรู้สึกนึกคิดของคนเช่น การดำเนินนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดการขยายตัวของโสเภณี ทำให้คนไทยเป็นอันมากรู้สึกอับอายต่างชาติ
3. การแบ่งตามแง่มุมของทิศทางที่กระทบ direction impact อาจแบ่งออกได้เป็นผลกระทบโดยตรง (direction impact) ผลกระทบทางอ้อม (indirect impact)
4. การแบ่งตามแง่มุมของคุณค่าของผลกระทบ อาจแบ่งออกได้เป็นผลกระทบในเชิงบวก (positive impact) หมายถึง ผลกระทบที่เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาและผลกระทบในเชิงลบ (negative impact) ได้แก่ผลกระทบที่ไม่เป็นที่พึงปรารถนา

5. ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยในประเด็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้ดังนี้ (รัตนารักษ์ กิจเชื้อ และคณะ 2555)

ผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อหลายด้าน ได้แก่ด้านสุขภาพ การเรียน เศรษฐกิจและสังคม โดยจะเกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย ซึ่งปัญหาการเกิดอุบัติเหตุเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่ง และการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นพฤติกรรมความเสี่ยงที่สำคัญต่อการเกิดอุบัติเหตุอีกด้วย

จากรายงานพบว่าในช่วงปีพ.ศ. 2541-2550 มีผู้บาดเจ็บรุนแรงจากอุบัติเหตุบนท้องถนนจากการบริโภคแอลกอฮอล์ร้อยละ 36.37 โดยกลุ่มอายุ 20-24 ปีเป็นผู้ขับขี่ที่บริโภคแอลกอฮอล์สูงสุดร้อยละ 20.65 รองลงมาคือกลุ่มอายุ 25-29 ปีร้อยละ 19.42 และอายุ 15-19 ปีร้อยละ 14.25 จำนวนคดี 13 อุบัติเหตุที่มีสาเหตุจากการบริโภคแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีพ.ศ. 2543-2547 จากนั้นเริ่มลดลงจนถึงปี พ.ศ. 2551 และเมื่อนำมาคำนวณการเปลี่ยนแปลงนับจากปีพ.ศ. 2547-2551 พบว่าจำนวนคดีอุบัติเหตุการจราจรทางบกที่มีสาเหตุจากการบริโภคแอลกอฮอล์ลดลงร้อยละ 61.0(3) อุบัติเหตุทำให้สูญเสียชีวิต พิการและสูญเสียทรัพย์สินจำนวนมาก

จากรายงานการเฝ้าระวังการบาดเจ็บรุนแรงระดับชาติ(National Injury Surveillance) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุขในปีพ.ศ. 2551 พบว่าการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้บาดเจ็บรุนแรงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บรุนแรงในทุกสาเหตุโดยผู้บาดเจ็บจากการถูกทำร้ายเป็นผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงสุดถึงร้อยละ 55.24 รองลงมาคืออุบัติเหตุบนท้องถนนร้อยละ 34.3 และการตั้งใจทำร้ายตนเองร้อยละ 20.5 นอกจากนี้การสำรวจพฤติกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2554 ยังพบว่าการดื่มแอลกอฮอล์จะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพมากที่สุด

ในด้านผลกระทบต่อครอบครัวถือได้ว่าการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวมากขึ้นจากร้อยละ 18.9 ในปีพ.ศ. 2550 เป็นร้อยละ 21.6 ในปีพ.ศ.2551 การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดปัญหาทางการเงินโดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิต/นักศึกษาที่ยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง แต่ต้องใช้จ่ายเงินเพื่อการบริโภคแอลกอฮอล์บางครั้งต้องใช้จ่ายเงินเป็นค่ารักษาพยาบาลจากผลกระทบที่เกิดขึ้น ผลการศึกษาของมูลนิธิเพื่อนหญิง พบว่าครอบครัวที่มีผู้ดื่มแอลกอฮอล์จะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเดือนละ 100-300 บาทและยังส่งผลกระทบต่อทางการเรียนเนื่องมาจากการไปหมกมุ่นอยู่กับการเที่ยวเตร่ การดื่มสุรา โดยเฉพาะเวลาพักผ่อนทำให้ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน

นอกจากนี้การบริโภคแอลกอฮอล์ยังนำไปสู่ปัญหาการก่ออาชญากรรม การมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัย และเป็นปัญหาทางสังคม (9) และการบริโภคแอลกอฮอล์เป็นประจำจะทำให้เกิดปัญหาได้หลายรูปแบบ ปัญหาหนึ่งที่รุนแรงและมีผลต่อสุขภาพ คือ การติดแอลกอฮอล์โดยจะเกิดการสะสมของแอลกอฮอล์ในร่างกายเพิ่มสูงขึ้น และทำให้เกิดผลเสีย เช่น ดับถูกทำลายซึ่งมีรายงานวิจัย พบว่าการบริโภคแอลกอฮอล์ โดยเฉลี่ยมากกว่าวันละ 4 ดื่มมาตรฐานในเพศชายหรือมากกว่า 3 ดื่มมาตรฐานในเพศหญิง จะเพิ่มความเสี่ยงต่อการเป็นโรคตับแข็ง แผลในกระเพาะอาหารและมะเร็งบางชนิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินอกจากนี้พบว่าการบริโภคแอลกอฮอล์ติดต่อกันเป็น เวลานานจะทำให้อายุขัยเฉลี่ยของเพศชายและเพศหญิงลดลง โดยมีอายุขัยเฉลี่ยลดลงประมาณ 10-14 ปี

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัตนกรณ กิจเชื้อ และคณะ (2555) ผลการศึกษาพบว่า นิติร้อยละ 74.9 เคยบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความสุขของผู้ที่บริโภคในช่วง 12 เดือน เท่ากับร้อยละ 63.3 (ชายร้อยละ 78.0 หญิงร้อยละ 56.7) ความสุขของผู้ที่ดื่มประจำทุกสัปดาห์ (Regular alcohol) ผู้ที่ดื่มปริมาณมาก (Heavy drinking) ผู้ที่ดื่มอย่างหนัก (Binge Drinking) และผู้ที่ดื่มแบบเสี่ยงหรือมีคะแนน AUDIT ตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไป (Hazardous/Harmful drinking) เท่ากับร้อยละ 13.8, 17.5, 46.5 และ 21.1 ตามลำดับเครื่องดื่มที่ดื่มมากที่สุด คือ สุราสี เบียร์ และเหล้าป่น ค่าใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยเท่ากับ 632.9 (+ 857.3) บาทต่อเดือน จากการรายงานของผู้บริโภคผลกระทบต่อตัวเองที่พบมากที่สุดคือ อาการไม่พึงประสงค์ (ร้อยละ 52.2) ปัญหาทางการเงิน (ร้อยละ 27.6) และการขาดหรือหยุดเรียน (ร้อยละ 20.5) ซึ่งร้อยละ 57.8 รายงานว่าการดื่มมีผลต่อคุณภาพชีวิตของพวกเขา สำหรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มของผู้อื่นที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาต่อความสัมพันธ์กับเพื่อน (ร้อยละ 15.1) ปัญหาต่อความสัมพันธ์กับครอบครัว (ร้อยละ 11.1) และอุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บ (ร้อยละ 4.1) ซึ่งร้อยละ 50.7 ระบุว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้อื่นมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของพวกเขา ในด้านของคุณภาพชีวิต (EQ-5D) มิติที่นิสิตรายงานว่ามีปัญหามากที่สุดคือ ความเจ็บปวด/ไม่สุขสบาย (ร้อยละ 40.2) และความวิตกกังวล /ซึมเศร้า (ร้อยละ 39.0) แต่ไม่แตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มที่บริโภคและไม่บริโภคแอลกอฮอล์ ในภาพรวมนิสิตมีคุณภาพชีวิต VAS เฉลี่ยที่ 79.5 คะแนน ในกลุ่มที่บริโภคแอลกอฮอล์ (77.8) ต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่บริโภค (82.4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.001$) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ เพศชาย (OR 1.70, 95%CI 1.01-2.87, $p=0.046$) เกยสูบบุหรี่ (OR 19.76, 95%CI 2.59-150.65, $p=0.004$) การมีคนในครอบครัวดื่มแอลกอฮอล์ (OR 2.24, 95%CI 1.38-3.63, $p=0.001$) การพอกับเพื่อนที่ดื่มแอลกอฮอล์ (OR

2.23, 95%CI 1.29-3.85, $p=0.004$) มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมือง (OR 1.68, 95%CI 1.05-2.68, $p=0.031$) เรียนอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี (OR 2.38, 95%CI 1.18-4.77, $p=0.015$) หรือกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (OR 2.30, 95%CI 1.22-4.35, $p=0.010$) และมีค่าใช้จ่ายตั้งแต่เดือนละ 5,000 บาทขึ้นไป (OR 2.02, 95%CI 1.25-3.27, $p=0.004$) จากผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความชุกมากในนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อตัวผู้ดื่มและไม่ดื่มแอลกอฮอล์

นายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2551 ผลการศึกษพบว่ามูลเหตุและแรงจูงใจในการดื่มสุรา ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีสาเหตุของการดื่มสุราของนักศึกษาเพราะต้องการเข้าสังคมมากเป็นอันดับ 1 (ร้อยละ 16.9) อันดับ 2 คือเพื่อนชวนดื่ม (ร้อยละ 15.2) และอันดับ 3 คือคลายเครียด (ร้อยละ 13.9) พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการวิจัยปรากฏว่าการดื่มสุราในครั้งแรกส่วนใหญ่อายุที่ดื่มคือ ช่วงอายุ 16-18 ปี (ร้อยละ 31.0) สุราที่ดื่มในครั้งแรกคือเบียร์ (ร้อยละ 40.1) การดื่มสุราครั้งแรกจะดื่มกับเพื่อน (ร้อยละ 65.7) การดื่มสุราในปัจจุบันส่วนใหญ่จะดื่ม 1-2 ครั้ง/เดือน (ร้อยละ 38.8) การดื่มสุราจะมีการดื่มสุราที่ผับบาร์เชค (ร้อยละ 31.3) ส่วนใหญ่จะไม่ดื่มในมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 76.8) สถานที่ดื่มในมหาวิทยาลัยมากที่สุดคือหอพักนักศึกษา (ร้อยละ 9.2) กิจกรรมที่ทำคือการพูดคุยกันเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือการฟังเพลงและการร้องเพลง (ร้อยละ 28.9 25.9 และ 20.4) ตามลำดับปริมาณการดื่มแต่ละครั้งจะดื่มหนึ่งกลม/ขวด (ร้อยละ 28.3) รองลงมาคือ 3-4 แก้ว (ร้อยละ 24.4) ค่าใช้จ่ายในการดื่ม 100-200 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 58.9) เวลาในการดื่มเฉลี่ย 3-4 ชั่วโมง/ครั้ง (ร้อยละ 60.7) ส่วนมากจะ ไม่มีการใช้สารเสพติด แต่ก็มีส่วนที่สูบบุหรี่ (ร้อยละ 25.6) ในอนาคตนักศึกษาส่วนใหญ่จะยังดื่มสุราเหมือนเดิม (ร้อยละ 44.0) การดื่มสุราจะไม่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียน (ร้อยละ 71.4) และนักศึกษาเคยประสบอุบัติเหตุหลังการดื่มสุรา (ร้อยละ 19.0)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาความเป็นอิสระในการจัดจำแนกพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีระหว่างสำนักวิชา ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรสำนักวิชาแพทยศาสตร์และสำนักวิชาวิทยาศาสตร์มีพฤติกรรมการดื่มสุราไม่แตกต่างกันยกเว้นในเรื่องอายุที่ดื่มสุราในครั้งแรก ชนิดของสุราที่ดื่มในครั้งแรก ดื่มสุราบ่อยแค่ไหนในปัจจุบัน สถานที่ในการดื่มสุราในปัจจุบันและการพบเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทระหว่างการดื่มสุรามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทิพวรรณ เตชะบุญสนอง,ร.อ.หญิง (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของพลทหารประจำกองทัพอากาศ ดอนเมือง ผลจากการศึกษาพบว่า พลทหารกองทัพอากาศ ดอนเมือง ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มสุราอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อมีงานเทศกาลหรืองานสร้างสรรคื่นเรึงภายในกรมกองจะมีการดื่มสุราอยู่ในระดับสูง ปัจจัยนำที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของพลทหารประจำการมีนัยสำคัญทางสถิติคือ เจตคติต่อการดื่มสุราและการรับรู้ผลกระทบของการดื่มสุรา ส่วนด้านความรู้เกี่ยวกับสุราไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของพลทหารประจำการ ปัจจัยเอื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของพลทหารประจำการมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ สภาพแวดล้อมภายในหน่วยงาน ส่วนการมีและเข้าถึงสถานบริการนโยบายและแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการเสริมสร้างสุขภาพของกำลังพล ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของพลทหารประจำการ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของพลทหารประจำการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุราจากสื่อต่างๆ และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลต่างๆ ได้แก่ บุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนร่วมงาน ปัจจัยทางชีวสังคมที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของพลทหารประจำการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อายุ ภูมิภานาเดิม สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพเดิม รายได้ ที่พักอาศัย และประวัติการดื่มสุรา ส่วนสถานภาพสมรสของบิดามารดาในปัจจุบันไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของพลทหารประจำการ

รัตติยาพร ทองมาก และคณะ (2551) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 51.7 มีอายุระหว่าง 19-21 ปีคิดเป็นร้อยละ 30.8 กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 29.2 คณะวิทยาการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 60.8 รวมทั้งไม่เคยได้รับอุบัติเหตุที่มีความเสี่ยงเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มนี้จะมีบุคคลในครอบครัวดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 59.2 และมีการดื่มกับเพื่อนและคนในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 72.5 และ 50.0 ตามลำดับ

ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมมากที่สุดคือ เบียร์และสุรา คิดเป็นร้อยละ 60.8 และ 40.8 การดื่มครั้งแรกด้วยสาเหตุเพื่ออยากเข้าสังคม คิดเป็นร้อยละ 36.7 โดยมักดื่มกับเพื่อนในเวลาว่างและตามสถานบันเทิงมากที่สุด

จากการประเมินระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยใช้แบบสอบถาม พบระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบอันตรายพบเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 85.0 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อสาเหตุการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับปาน

กลางมากที่สุดในทุกด้าน ได้แก่วัยชราไปเที่ยวสถานบันเทิง เพื่อผ่อนคลายสนุกสนาน เพื่อนชักชวน เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหายุ่งยากที่เพิ่มขึ้น งานเลี้ยงสังสรรค์ ดื่มในช่วงเทศกาล และภาพแวดล้อมทางสังคมอำนวยความสะดวกในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยกเว้นความเชื่อในเรื่องการดื่มบำรุงสุขภาพให้แข็งแรงที่มีผู้ไม่เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.73

วีรณัฐ ก่อแก้ว (2552) ศึกษาปัจจัยเสี่ยง ปัจจัยป้องกันและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษาในชุมชน จังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มประชากรร้อยละ 80 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อายุน้อยที่สุดที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือ 10 ปี เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ปัจจัยเสี่ยง (ด้านบุคคล ด้านครอบครัว ด้านเพื่อน ด้านชุมชน) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (เพศฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา) สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนอกระบบการศึกษาในชุมชนอำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร ได้ร้อยละ 31 ในรอบ 30 วันและได้ร้อยละ 22 ในรอบ 3 เดือน ($p < .001$) โดยปัจจัยเสี่ยงด้านเพื่อน และปัจจัยเสี่ยงด้านบุคคลสามารถทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) ซึ่งสนับสนุนทฤษฎีความสำเร็จในการปรับตัวของบุคคลในภาวะเสี่ยง (The resilience model) เพียงบางส่วน และได้นำเสนอแนวทางการป้องกันหรือแก้ไขพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นควรพิจารณาปัจจัยเสี่ยงด้านเพื่อน และด้านบุคคล โดยนำไปใช้ในการคัดกรองและพัฒนาโปรแกรมลดความเสี่ยงของปัจจัยทั้งสองด้วย

อัญญา ภู่วิจิตร (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในผู้ที่เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ในชุมชนผลการศึกษพบว่า กรณีศึกษาเพศหญิง 2 คน และเพศชาย 3 คนอายุ 35 -38 ปีระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงปริญญาตรี ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเบาหวานชนิดที่ 2 เป็นเวลา 2-6 ปี กรณีศึกษาเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่ายโดยการซื้อจากร้านค้าในชุมชน ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ ปัจจัยด้านจิตใจ บุคลิกภาพและสังคม พบว่ากรณีศึกษาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เนื่องจากความชอบ ความต้องการของตนเอง มีลักษณะนิสัยพึ่งพาผู้อื่น การมีบุคลิกภาพสนุกสนานร่าเริง ชอบสังสรรค์กับกลุ่มคน สำหรับปัจจัยทางสังคมได้แก่ ครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้านและเพื่อนร่วมงานที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งลักษณะการประกอบอาชีพและเทศกาลประเพณีปฏิบัติของชุมชน สำหรับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มักเริ่มต้นในช่วงวัยรุ่น บุคคลในการร่วมดื่มคือ ครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน เพื่อนร่วมงานและดื่มคนเดียวสถานที่ไม่ในการดื่มส่วนใหญ่เป็นที่บ้านและร้านค้ายินยอมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภทและเหล้าขาวมีการดื่มทั้งแบบเป็นเวลาและไม่เป็นเวลา ปริมาณการดื่มมีทั้งจำกัดปริมาณและไม่จำกัดปริมาณแม้ว่าเคยหยุดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบางครั้ง กรณีศึกษายังมี

พฤติกรรมการดื่มอย่างต่อเนื่องเพราะรับรู้ว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ได้ส่งผลเสียต่อร่างกาย ทัศนศึกษาสามารถลดปริมาณการดื่มอย่างต่อเนื่องเพราะรับรู้ว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบในทางลบต่อสภาพของตนเอง และมีครอบครัวเป็นแรงจูงใจ ทัศนศึกษาได้รับผลกระทบในระยะสั้นได้แก่ ภาวะระดับน้ำตาลในเลือดต่ำและสูง เกิดอุบัติเหตุ และระยะยาวได้แก่ ภาวะไตวาย และภาวะเลือดออกในระบบทางเดินอาหาร

และยังได้เสนอแนะในการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมการเลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ที่เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ในชุมชนโดยสนับสนุนให้กลุ่มครอบครัว กลุ่มเพื่อนและสังคมมีส่วนร่วมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมทั้งทัศนคติในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

นงลักษณ์ บุห์ทอง (2554) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนหญิงอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนหญิงอาชีวศึกษาร้อยละ 32.4 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อายุเริ่มต้นที่เริ่มดื่ม 13-16 ปี ร้อยละ 59.5 โดยดื่มมานานๆ ครั้ง ร้อยละ 80.4 เหตุผลเพื่อเข้าสังคมหรือกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 76.2 เครื่องดื่มที่ดื่มมากที่สุดคือเบียร์ ร้อยละ 79.0 มักดื่มกับเพื่อน ร้อยละ 73.5 โอกาสที่ดื่มคือพบปะกับเพื่อน ร้อยละ 41.5 เคยมีความพยายามเลิกดื่ม ร้อยละ 74.1 เลิกดื่มได้ 1-3 เดือนแล้วกลับมาดื่มอีกครั้ง ร้อยละ 68.4 เหตุผลที่เลิกดื่มคือผู้ปกครองไม่อนุญาต ร้อยละ 31.3

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ สถานภาพสมรสของบิดา-มารดา และรายได้ที่ได้รับในแต่ละเดือน ปัจจัยนำได้แก่ ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง การรับรู้ผลกระทบจากการดื่มและการรับรู้มาตรการทางกฎหมายและกฎระเบียบของโรงเรียนในการห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยเสริมได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท และการได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา ซึ่งจากการวิเคราะห์สามารถ ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่าปัจจัยรายได้ที่ได้รับแต่ละเดือน ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง การรับรู้ผลกระทบจากการดื่ม และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท สามารถทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้อย่างถูกต้อง ร้อยละ 33.3 โดยทัศนคติเชิงบวกต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ค่าโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงสุดคือ 16.306 เท่า

และยังได้เสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติ คือ ให้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมผลักดันนโยบายควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ดำเนินงานตามมาตรการทางกฎหมายและ

ระเบียบต่างๆอย่างเคร่งครัดและให้สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมเพื่อควบคุม ป้องกันการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเยาวชนหญิงด้วย

มุกดา ชาเทพ (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และปัญหาที่เกี่ยวข้องจากการดื่มของคู่สามีภรรยาตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าสามีภรรยาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งคู่ร้อยละ 29.5 เฉพาะสามีดื่มร้อยละ 59.30 เฉพาะ ภรรยาดื่มร้อยละ 3.0 และเพียงร้อยละ 8.2 ที่ไม่ดื่มทั้งคู่ อายุเฉลี่ยเมื่อดื่มครั้งแรกในสามี 19.8 ปี ใน ภรรยาเฉลี่ย 23.1 ปี ทั้งคู่สามีภรรยาให้เหตุผลในการดื่มครั้งแรกว่าเพื่อนชวน คะยอ เข้าสังคมและ อายากลอง โดยสามีมักเริ่มต้นด้วยเหล้าขาวเหล้าแดง (ร้อยละ 44.2 และร้อยละ 29.3 ตามลำดับ) ส่วน ภรรยา มักเริ่มต้นด้วยเบียร์ (ร้อยละ 56.0)

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มสามีในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า สามีดื่มร้อยละ 88.7 เครื่องดื่มที่ดื่มมากที่สุดคือเหล้าแดง ร้อยละ 81.5 โดยให้เหตุผลในการดื่มว่าเพื่อเข้าสังคม แก่ปวดเมื่อยได้เพื่อนและพวกพ้อง ส่วนในดื่มกับเพื่อนที่บ้านอาหารหรือบ้านเพื่อนดื่มถึง 4 ครั้ง/ สัปดาห์มากที่สุดร้อยละ 39.0 โดยดื่มเหล้า 1/4 แบนหรือเบียร์ 2-3 กระป๋องต่อวัน ร้อยละ 29.7 ส่วน ภรรยาดื่มร้อยละ 32.5 เครื่องดื่มส่วนใหญ่เป็นเบียร์ ร้อยละ 86.7 และเหล้าแดงร้อยละ 50.7 เหตุผล ในการดื่มในทำนองเดียวกันกับสามี มักดื่มกับเพื่อนร้อยละ 62.7 ที่บ้านเพื่อนร้อยละ 57.3 หรือที่ ทำงานร้อยละ 40.0 ดื่มเดือนละครั้งหรือน้อยกว่าร้อยละ 44.0 ในปริมาณเบียร์ 2-3 กระป๋องหรือเหล้า 1/4 แบนร้อยละ 41.1 และพบว่าในกลุ่มสามีมีการดื่มหนัก (binge drinking) โดยดื่มทุกวัน/เกือบ ทุกวันสูงถึงร้อยละ 24.4 และในกลุ่มภรรยา ร้อยละ 6.6

จากการประเมินระดับการดื่มด้วยแบบทดสอบ (AUDIT) พบว่ากลุ่มสามีดื่มแบบเสี่ยงเพียง น้อยเพียง ร้อยละ 33.2 และดื่มแบบคิดสูงถึงร้อยละ 20 ส่วนภรรยาส่วนใหญ่ดื่มแบบมีความเสี่ยง น้อย (ร้อยละ 61.3)

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า กลุ่มสามีมีโรคประจำตัวที่พบมากที่สุดได้แก่โรคกระเพาะอาหาร ร้อยละ 29.7 โรคความดันโลหิตสูงร้อยละ 29.2 ส่วนภรรยาพบมากที่สุดคือ โรคความดันโลหิตสูง ร้อยละ 54.6 โรคกระเพาะอาหารร้อยละ 38.6 ทั้งคู่พบปัญหา สุขภาพจิตบ้างเล็กน้อยร้อยละ 4.0 – 6.3 ปัญหาทะเลาะวิวาทพบได้สูงที่สุดในกลุ่มดื่มทั้งคู่ ร้อยละ 54.4 และเฉพาะสามีดื่มร้อยละ 44.5 ปัญหารองลงมาคือ การทำลายข้าวของในบ้านการทำร้ายร่างกาย พบในกลุ่มที่ดื่มทั้งคู่และเฉพาะสามีดื่มในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันร้อยละ 11.8 และ 10.9 ตามลำดับ ร้อยละ 46.3 ของสามีและร้อยละ 17.3 ของภรรยาเคยประสบอุบัติเหตุส่วนใหญ่เป็นอุบัติเหตุจากรถ ในแง่การสูญเสียทางเศรษฐกิจ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ไม่

เกิน 1,000 บาทต่อเดือน และที่ผู้ยอมรับว่าประสิทธิภาพในการทำงานลดลง และมีการเข้างานสาย และมีการหยุดงานจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางเร่งหามาตรการในการลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อไป

จินตนา วงศ์วาน (2548) ได้ศึกษาความชุกและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษพบว่า นักเรียนร้อยละ 41.1 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในเขตเทศบาลร้อยละ 38.1 นอกเขตเทศบาลร้อยละ 46.2 เมื่อแยกตามเพศพบว่านักเรียนชายดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 52.1 นักเรียนหญิงร้อยละ 31.3 นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกอายุเฉลี่ย 14.6 ปี เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นักเรียนเริ่มดื่มครั้งแรกมากที่สุดคือเบียร์ร้อยละ 53.4 สาเหตุที่ดื่มอันดับแรกคือ อยากรองร้อยละ 4.96 รองลงมาคือ เพื่อนชักชวนและดื่มเพื่อเข้าสังคมร้อยละ 16.5 และ 12.0 ตามลำดับ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นักเรียนนิยมดื่มส่วนมากในปัจจุบันคือเบียร์ ร้อยละ 3.98 รองลงมาคือ ไวน์และสุรา ร้อยละ 2.79 และ 1.86 ตามลำดับ โดยสาเหตุที่ดื่มอยู่ในปัจจุบันอันดับแรกคือ เพื่อนชักชวนร้อยละ 30.4 รองลงมาคือ เพื่อเข้าสังคม เพื่อคลายเครียดและติดในรสชาติ ร้อยละ 2.42 ร้อยละ 1.86 และร้อยละ 1.36 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่จะดื่มกับเพื่อนมากที่สุดร้อยละ 70.0 รองลงมาดื่มกับบิดามารดาและญาติ และดื่มคนเดียวร้อยละ 25.0 และ 5.0 ตามลำดับ ส่วนโอกาสของนักเรียนในงานเทศกาลต่างๆร้อยละ 43.0 ดื่มในโอกาสงานเลี้ยงกับเพื่อนร้อยละ 31.8 และไม่มีวาระ/โอกาสใดๆแต่ดื่มเพราะว่าอยากรองร้อยละ 14.6 นักเรียนที่ดื่มมีการใช้สารเสพติดร่วมด้วยมีอยู่ ร้อยละ 28.8 โดยสารเสพติดที่ใช้ร่วมกันกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือบุหรี่ สำหรับเวลาที่เริ่มดื่มจนกระทั่งถึงปัจจุบันคือดื่มมากกว่า 2 ปี ร้อยละ 29.8 รองลงมาคือ 6-12 เดือน โดยเฉลี่ยระยะเวลาในการดื่มของนักเรียนคือ 2 ปีเมื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลคือ เพศ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน สถานที่เที่ยวกลางคืน คือผับ บาร์ คาราโอเกะและดิสโก้เทค อิทธิพลของเพื่อนความรู้เกี่ยวกับโทษของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการสนับสนุนการควบคุมของบิดามารดาต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน

ดังนั้นบิดามารดาของนักเรียนทุกคนควรให้ความสำคัญกับการควบคุมพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนและที่สำคัญบิดามารดาควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กด้วย

อนงค์ ดิษฐสังข์ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับสูง ปัจจัยทางชีวสังคมมี

ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 คือเพศ อายุ ระดับชั้นศึกษา ผลการเรียนรู้และตัวแปรในปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม ทุกตัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 'ได้แก่' ปัจจัยนำ คือ ทศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยเอื้อ คือ การหาได้ง่ายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สภาพที่อยู่อาศัยและชุมชนเอื้อต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การมีนโยบายด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้เวลาว่างของนักเรียน และปัจจัยเสริมคือการควบคุมและการสนับสนุนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากครอบครัว แรงสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน แรงสนับสนุนของสื่อในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนบ้าน สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 41.2 ตัวแปรที่ทำนายได้ดีที่สุดคือ ตัวแปรปัจจัยเอื้อทุกตัวสามารถทำนายได้ร้อยละ 30.9

สิทธิพันธ์ เจริญรัตน์ (2543) ทำการศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความรู้เรื่องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อิทธิพลของเพื่อน อิทธิพลของสื่อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในขณะที่อาชีพหลักของบิดา มารดา อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ สถาบันการศึกษา หรือสถาบันทางสังคมอื่นๆ ควรจัดให้มีการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ควรตระหนักถึงโทษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัญหาอันเนื่องมาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีความสัมพันธ์กับสังคม เศรษฐกิจ ครอบครัว และสุขภาพอนามัยของนักเรียน อย่างต่อเนื่องและจริงจัง

จิตติ นิสัยนต์ และคณะ (2549) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 75.80 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดคือเทศกาลปีใหม่ รองลงมาคืองานวันเกิดเพื่อนหรือตนเอง ช่วงอายุที่ดื่มมากที่สุดคือ 15-19 ปี เครื่องดื่มที่นิยมมากที่สุดคือ เบียร์ ส่วนใหญ่ดื่มมาแล้ว 2-3 ปีความถี่ในการดื่ม 2-3 ครั้งต่อเดือน เมื่อดื่มแล้วเคยประสบอุบัติเหตุและทะเลาะวิวาทคิดเป็นร้อยละ 14.80 และร้อยละ 29.90 ตามลำดับ

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ปัจจัยทางเพศ อาชีพของมารดา พฤติกรรมการดื่มของบิดา ทศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อิทธิพลของเพื่อนและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนปัจจัยที่ไม่มี

ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ อายุ อาชีพของบิดา พฤติกรรมการดื่มของมารดา ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และความสัมพันธ์ในครอบครัว

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการและแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่านักเรียนอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการ และแนวทางการแก้ไขปัญหาคิดเป็นร้อยละ 64.3 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.5 และเห็นด้วยน้อยร้อยละ 3.7

สายใจ ชื่นคำ (2542) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในสังคมไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่น ในจังหวัดปทุมธานี มี 3 ตัวแปรได้แก่ (1) อิทธิพลของเพื่อนสนิทที่คบหาสมาคมด้วย (2) ความผูกพันต่อบิดารดา มารดาต่ำ (3) ความผูกพันกับครูและโรงเรียนอยู่ในระดับต่ำ และจากการวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภูมิหลังทางสังคมกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นพบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

พฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในครั้งนี้คณะวิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการศึกษา

การศึกษารูปแบบ Cross-sectional study เป็นการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

2. สถานที่ดำเนินการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีปี การศึกษา 2557 ชั้นปีที่ 1-4 ใน 5 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคณะ เทคโนโลยีการเกษตร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ จำนวน นักศึกษาทั้งหมด 7140 คน

3.1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 ปี การศึกษา 2557 ทั้ง 5 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคณะ เทคโนโลยีการเกษตร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 379 คน

3.2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

โดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ได้พัฒนาสูตรขึ้นมาเพื่อใช้ในการ คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

e คือ ความคาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากร

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่าดังนี้

$$\begin{aligned}
 n &= 7140 \\
 \hline
 1 + (7140)(0.05)^2 \\
 &= \underline{7140} \\
 &18.85 \\
 &= 378.77
 \end{aligned}$$

ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างจะเท่ากับ 379 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ คณะ เกรดเฉลี่ย และสถานที่พัก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่ ปริมาณการดื่มต่อครั้ง สถานที่ในการดื่ม สาเหตุของการดื่มและ เวลาในการดื่ม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ด้านอุบัติเหตุ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านสังคม และด้านการศึกษา

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาพฤติกรรม การดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ครั้งนี้ มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจำแนกเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การประสานอาจารย์แต่ละคณะที่เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 การประชุมชี้แจงเครื่องมือและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการติดตามควบคุมกำกับอย่างใกล้ชิด

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วน

ขั้นตอนที่ 5 การลงรหัสข้อมูล

6. การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วข้อมูลได้ถูกส่งให้อาสาสมัครที่ผ่านการอบรม ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถามและการลง

รหัสอีกครั้ง จากนั้นนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS V.22.00

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS V.22.00 โดยกำหนดแนวทางการวิเคราะห์ จำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการวิเคราะห์แจกแจงความถี่ แสดงจำนวนและร้อยละ จากนั้นนำเสนอค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.2 การวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

สามารถจำแนกเป็นรายชื่อตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

6.2.1 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใช้วิธีการวิเคราะห์แจกแจงความถี่ แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกเป็นรายประเด็นของพฤติกรรม และกรณีข้อมูลแบบต่อเนื่อง ได้ทำการจัดกลุ่มข้อมูลและใช้วิธีการวิเคราะห์แจกแจงความถี่ แสดงจำนวนและร้อยละ จากนั้นนำเสนอค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.2.2 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้วิธีการวิเคราะห์แจกแจงความถี่ แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกเป็นรายประเด็นของพฤติกรรม และกรณีข้อมูลแบบต่อเนื่อง ได้ทำการจัดกลุ่มข้อมูลและใช้วิธีการวิเคราะห์แจกแจงความถี่ แสดงจำนวนและร้อยละ จากนั้นนำเสนอค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและ
นำเสนอผลการศึกษาจำแนกเป็นประเด็นได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3.1 ด้านอุบัติเหตุ

3.2 ด้านสุขภาพ

3.3 ด้านครอบครัว

3.4 ด้านสังคม

3.5 ด้านการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบ

การศึกษากฎการดื่มเครื่องดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็นข้อมูล
ทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำนวน 379 คน และนำเสนอ
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	145	38.3
หญิง	234	61.7
รวม	379	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 379 คน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศพบว่า ในภาพรวมทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 61.7 และเพศชายร้อยละ 38.3

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18-20 ปี	263	69.4
21-23 ปี	110	29.0
24 ปีขึ้นไป	6	1.6
รวม	379	100

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 379 คน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุพบว่าในช่วงอายุที่พบมากที่สุดได้แก่ 18 -20 ปี คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 21-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.0 และช่วงอายุ 24 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.6

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านคณะ

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
คณะครุศาสตร์	83	21.9
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	48	12.7
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	66	17.4
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	68	17.9
คณะวิทยาการจัดการ	114	30.1
รวม	379	100

จากตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านคณะ ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 379 คน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านคณะพบว่าในภาพรวมทั้งหมดนักศึกษาส่วนมากได้แก่คณะวิทยาการจัดการคิดเป็นร้อยละ 30.1 รองลงมาได้แก่คณะครุศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 21.9 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 17.9 และคณะเทคโนโลยีการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 17.4 น้อยที่สุดได้แก่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคิดเป็นร้อยละ 12.7

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 2.00	44	11.6
2.00 - 2.99	190	50.1
3.00 - 4.00	145	38.3
รวม	379	100

จากตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเกรดเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยในช่วง 2.00 – 2.99 มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.1 รองลงมาได้แก่เกรดเฉลี่ย 3.00 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 38.3 และน้อยที่สุดได้แก่เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 11.06

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านที่พักอาศัย

ที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	162	42.7
หอพักในมหาวิทยาลัย	20	5.3
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	197	52.0
รวม	379	100

จากตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านที่พักอาศัย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีสถานที่พักอาศัยมากที่สุดเป็นหอพักภายนอกมหาวิทยาลัยคิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาได้แก่บ้านคิดเป็นร้อยละ 42.7 และน้อยที่สุดได้แก่หอพักในมหาวิทยาลัยคิดเป็นร้อยละ 5.3 คน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	258	68.1
ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	121	31.9
รวม	397	100

จากตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68.1 และรองลงมาคือไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 31.9

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือน ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่

ความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1-2 วัน/สัปดาห์	100	38.8
1-2 วัน/สัปดาห์	117	45
3-4 วัน/สัปดาห์	19	7.4
5-6 วัน/สัปดาห์	13	5.0
ดื่มทุกวัน	9	3.5
รวม	258	100

จากตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือน ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่ จากการศึกษาพบว่าความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ส่วนมาก ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1-2 ต่อสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมาได้แก่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยกว่า 1-2 วัน/สัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 38.8 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 3-4 วันต่อสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 7.4 ถัดมาคือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 5-6 วัน/สัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 5.0 และน้อยที่สุดได้แก่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกวันคิดเป็นร้อยละ 3.5

ตารางที่ 4.8 จำนวนร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือน ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามปริมาณการดื่ม/ครั้ง

ปริมาณการดื่ม/ครั้ง	จำนวน/คน	ร้อยละ
ดื่มเบียร์ 1-3 ขวด	10	3.9
ดื่มเบียร์ 4-6 ขวด	125	48.4
ดื่มเบียร์ 7-8 ขวด	5	1.9
ดื่มเบียร์ 9 ขวดขึ้นไป	18	7.0
ดื่มเหล้า 1-2 ขวด	96	37.2
ดื่มเหล้า 3-4 ขวด	4	1.6
รวม	258	100

จากตาราง 4.8 จำนวนร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือน ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามปริมาณการดื่ม/ครั้ง พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ส่วนมากดื่มเบียร์ 4-6 ขวด คิดเป็นร้อยละ 48.4 รองลงมาดื่มเหล้า 1-2 ขวด คิดเป็นร้อยละ 37.2 ลำดับต่อมาเป็นดื่มเบียร์ 9 ขวดขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 7.0 ดื่มเบียร์ 1-3 ขวด คิดเป็นร้อยละ 3.9 ดื่มเบียร์ 7-8 ขวด คิดเป็นร้อยละ 1.9 น้อยที่สุดคือดื่มเหล้า 3-4 ขวด คิดเป็นร้อยละ 1.6

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือน ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามสถานที่ในการดื่ม

สถานที่ในการดื่ม	จำนวน /คน	ร้อยละ
ที่พักอาศัย	163	43.0
สถานที่รอบบริเวณ	33	8.7
สถานประกอบการ		
อื่นๆ	65	25.2
รวม	258	100

จากตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือน ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามสถานที่ในการดื่ม พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ส่วนมากดื่มในที่พักอาศัยคิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาได้แก่ดื่มในสถานที่อื่นๆคิดเป็นร้อยละ 25.2 และน้อยที่สุดคือสถานที่รอบบริเวณสถานประกอบการคิดเป็นร้อยละ 8.7

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือน ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามสาเหตุของการดื่ม

สาเหตุของการดื่ม	จำนวน/คน	ร้อยละ
เพื่อปรับตัวเข้ากับสังคม	53	20.5
เพื่อความบันเทิง	6	2.3
เครียด	31	12.0
งานเลี้ยงเนื่องในโอกาสต่างๆ	21	8.1
อื่นๆ	147	57.0
รวม	258	100

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือน ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามสาเหตุของการดื่ม พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ส่วนมากมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกเหนือจากเพื่อความบันเทิง เพื่อการเข้าสังคม ความเครียด และเนื่องในวาระที่มีงานเลี้ยงต่างๆแล้ว พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยเหตุผลอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาได้แก่การดื่มเพื่อเข้าสังคมร้อยละ 20.5 ลำดับต่อมาได้แก่ ดื่มเพราะสาเหตุจากความเครียดคิดเป็นร้อยละ 12.0 คน ดื่มเนื่องในวาระและโอกาสในการเฉลิมฉลองต่างๆคิดเป็นร้อยละ 8.1 และน้อยที่สุดได้แก่ดื่มเพื่อความบันเทิงคิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือน ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามเวลาในการดื่ม

เวลาในการดื่ม	จำนวน/คน	ร้อยละ
06.00-11.59	19	7.4
12.00-16.59	5	1.9
17.00-23.59	199	77.1
24.00-05.59	35	13.6
รวม	258	100

จากตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือน ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามเวลาในการดื่ม พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ส่วนมากมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มากที่สุดในช่วงเวลา 17.00-23.59 น. คิดเป็นร้อยละ 77.1 รองลงมาได้แก่ช่วงเวลา 24.00-05.59 คิดเป็นร้อยละ 13.6 และในช่วงเวลา 06.00-11.59 คิดเป็นร้อยละ 7.4 ลำดับต่อมาได้แก่ในช่วงเวลา 12.00-16.59 น. คิดเป็นร้อยละ 1.9

ส่วนที่ 3 ข้อมูลผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านอุบัติเหตุ

ด้านอุบัติเหตุ	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.ท่านเคยประสบอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่	26	6.9	353	93.1
รวมทั้งหมด	379	100		

จากตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านอุบัติเหตุ ผลการศึกษาในภาพรวมทั้งหมดพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ไม่เคยได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุด้วยสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 93.1 รองลงมาได้แก่เคยได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุด้วยสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 6.9

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามกรณีเคยได้รับอุบัติเหตุ

ด้านอุบัติเหตุ	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2.กรณีเคยได้รับอุบัติเหตุท่านมีผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อร่างกายหรือไม่	14	53.85	11	42.31
รวมทั้งหมด	26	100		

** ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 3.85

จากตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามกรณีเคยได้รับอุบัติเหตุ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เคยได้รับอุบัติเหตุจากการการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลกระทบต่อร่างกายคิดเป็นร้อยละ 53.85 รองลงมาได้แก่ไม่เคยได้รับอุบัติเหตุจากการการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผลกระทบต่อร่างกายคิดเป็นร้อยละ 42.31 และไม่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้คิดเป็นร้อยละ 3.85

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามกรณีเคยได้รับอุบัติเหตุที่มีผลกระทบต่อร่างกายและวิธีการดูแลรักษา

ด้านอุบัติเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
3. กรณีที่มีผลกระทบต่อร่างกาย		
ท่านมีวิธีการดูแลรักษาอย่างไร		
3.1 รักษาด้วยตัวเอง	4	28.6
3.2 รับการรักษาที่โรงพยาบาล		
แต่ไม่นอน	10	71.4
รวม	14	100

จากตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามกรณีเคยได้รับอุบัติเหตุที่มีผลกระทบต่อร่างกายและ วิธีการดูแลรักษาอย่างไร ผลการศึกษาพบว่า เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลแต่ไม่นอนคิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาเคยได้รับอุบัติเหตุมีผลกระทบต่อร่างกายทำการรักษาพยาบาลด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 28.6

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านสุขภาพ

ด้านสุขภาพ	จำนวน	ร้อยละ
4. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาท่านเคยดื่มเหล้า		
และมีอาการดังต่อไปนี้หรือไม่		
4.1 ใจสั่น	27	10.5
4.2 กระหายน้ำ	78	30.2
4.3 เหนื่อยล้า	48	18.6
4.4 ปวดศีรษะ	73	28.3
4.5 เหงื่อออก	32	12.4
รวม	258	100

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านสุขภาพ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาการกระหายน้ำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.2 รองลงมาได้แก่ปวดศีรษะคิดเป็นร้อยละ 28.3 ลำดับต่อมาเป็นอาการเหนื่อยล้าคิดเป็น 18.6 และมีอาการเหงื่อออกคิดเป็นร้อยละ 12.4 น้อยที่สุดได้แก่ใจสั่นคิดเป็นร้อยละ 10.5

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านสุขภาพกรณีเคยและไม่เคยมีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ด้านสุขภาพ	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. ท่านเคยมีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่	6	1.6	373	98.4
รวม	379	100		

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านสุขภาพกรณีมีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่มีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 98.4 รองลงมาได้แก่เคยมีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 1.6

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านสุขภาพกรณีเคยมีปัญหาด้านสุขภาพท่านมีวิธีการดูแลรักษามอย่างไร

ด้านสุขภาพ	จำนวน	ร้อยละ
6. กรณีเคยมีปัญหาด้านสุขภาพท่านมีวิธีการดูแลรักษามอย่างไร		
6.1 รักษาด้วยตนเอง	3	50.0

(ต่อ) ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านสุขภาพกรณีเคยมีปัญหาด้านสุขภาพมีวิธีการดูแลรักษามอย่างไร

6.2 รักษาที่โรงพยาบาลแต่ไม่นอน	3	50.0
รวม	6	100

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านสุขภาพกรณีเคยมีปัญหาด้านสุขภาพมีวิธีการดูแลรักษามอย่างไร ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการดูแลรักษาสุขภาพด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 50.0 ซึ่งมีจำนวนเท่ากันกับการดูแลรักษาที่โรงพยาบาลแต่ไม่นอนพักในโรงพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 50.0 เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านครอบครัวกรณีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
7.ท่านมีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ		
7.1 น้อยกว่า 100 บาท	14	5.4
7.2 100-699 บาท	175	67.8
7.3 400-699 บาท	34	13.2
7.4 700-999 บาท	5	1.9
7.5 1000 บาทขึ้นไป	30	11.6
รวม	285	100

จากตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตาม

ด้านครอบครัวกรณีค่าใช้จ่ายในการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายในการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์มากที่สุดได้แก่ 100-699 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมาได้แก่มีค่าใช้จ่ายในการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ 400-699 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.2 ลำดับต่อมาได้แก่มีค่าใช้จ่ายในการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ 1000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.6 และมีค่าใช้จ่ายในการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์น้อยกว่า 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.4 น้อยที่สุดได้แก่มีค่าใช้จ่ายในการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ 700-999 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.9

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านครอบครัวกรณีเคยและไม่ทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว

ด้านครอบครัว	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8. ท่านเคยทะเลาะวิวาทกับคน				
ในครอบครัวที่มีสาเหตุมาจากการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์	4	1.1	375	98.9
ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่				
รวม	379	100		

จากตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านครอบครัวกรณีเคยและไม่ทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า ไม่เคยทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัวที่มีสาเหตุมาจากการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์คิดมากที่สุดเป็นร้อยละ 98.9 รองลงมาได้แก่ ไม่เคยทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านครอบครัวกรณีเคยถูกตำหนิหรือเคยถูกว่ากล่าวตักเตือนจากคนในครอบครัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12

ด้านครอบครัว	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
9.ท่านเคยถูกตำหนิหรือเคยถูกว่ากล่าวตักเตือนจากคนในครอบครัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนหรือไม่	70	18.5	309	81.5
รวม	379	100		

จากตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านครอบครัวกรณีเคยถูกตำหนิหรือเคยถูกว่ากล่าวตักเตือนจากคนในครอบครัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือน ผลการศึกษาพบว่าไม่เคยถูกตำหนิหรือเคยถูกว่ากล่าวตักเตือนจากคนในครอบครัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 81.5 รองลงมาได้แก่เคยถูกตำหนิหรือเคยถูกว่ากล่าวตักเตือนจากคนในครอบครัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 18.5

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านสังคม กรณีเคยเอะอะโวยวายกับเพื่อนในขณะดื่มหรือหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12

ด้านสังคม	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10.ท่านเคยเอะอะโวยวายกับเพื่อนในขณะดื่มหรือหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่	44	11.6	335	88.4
รวม	379	100		

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านสังคมกรณีเคยอะอะไววายกับเพื่อนในขณะดื่มหรือหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่าไม่เคยอะอะไววายกับเพื่อนในขณะดื่มหรือหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 88.4 รองลงมาได้แก่เคยอะอะไววายกับเพื่อนในขณะดื่มหรือหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 11.6

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านสังคมกรณีเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อน หรือคนภายนอกในขณะหรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่

ด้านสังคม	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11. ท่านเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อน หรือคนภายนอกในขณะหรือภายหลัง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่	19	5.0	360	95.0
รวม	379	100		

จากตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านสังคม กรณีเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือคนภายนอกในขณะหรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่าไม่เคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือคนภายนอกในขณะหรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 95.0 รองลงมาได้แก่เคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือคนภายนอกในขณะหรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านสังคม กรณีเคยถูกว่ากล่าวจากบุคคลรอบข้างหรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงในขณะที่หรือภายหลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือน

ด้านสังคม	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
12.ท่านเคยถูกว่ากล่าวจากบุคคลรอบข้างหรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงในขณะที่หรือภายหลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนหรือไม่	44	11.6	335	88.4
รวม	379	100		

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านสังคมกรณีท่านเคยถูกว่ากล่าวจากบุคคลรอบข้างหรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงในขณะที่หรือภายหลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ไม่เคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือคนภายนอกในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 88.4 รองลงมาได้แก่เคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือคนภายนอกในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 11.6

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านด้านการศึกษา กรณีในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาท่านเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีปัญหาดังต่อไปนี้หรือไม่

ด้านการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
13. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาท่านเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีปัญหาดังต่อไปนี้หรือไม่		
13.1 ไปเรียนสาย	159	61.6
13.2 ไม่ไปเรียน	16	6.2
13.3 ส่งงานไม่ตรงตามกำหนด	10	3.9
13.4 เกรดเฉลี่ยลดลง	5	1.9
13.5 อื่น	68	26.4
รวม	258	100

จากตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำแนกตามด้านด้านการศึกษา กรณีในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาท่านเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีปัญหาดังต่อไปนี้หรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ไปเรียนสายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 61.6 รองลงมาได้แก่ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 26.4 ลำดับต่อมาเป็น ไม่ไปเรียนคิดเป็นร้อยละ 6.2 และส่งงานไม่ครบตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 3.9 น้อยที่สุดได้แก่เกรดเฉลี่ยลดลงคิดเป็นร้อยละ 1.9

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ประเภทที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะการจัดการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 7140 คนและได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอผลการวิจัย ซึ่งมี 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ คณะ เกรดเฉลี่ย สถานที่พัก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่ (โดยประมาณ) ปริมาณการดื่มต่อครั้ง สถานที่ในการดื่ม (ส่วนใหญ่) สาเหตุของการดื่ม (ส่วนใหญ่) เวลาในการบริโภค

ส่วนที่ 3 ข้อมูลผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ด้านอุบัติเหตุ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านสังคม และด้านการศึกษา

1. **สรุปและอภิปรายผลการศึกษา** จากการศึกษาพฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์สรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ

การศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำนวน 379 คน และสรุปผลการศึกษาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 379 คน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ พบว่า ในภาพรวมทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 61.7 และเพศชายร้อยละ 38.3

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 379 คน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่าในช่วงอายุที่พบมากที่สุด

ได้แก่ 18-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 21-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.0 และช่วงอายุ 24 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.6

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านคณะ ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 379 คน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านคณะ พบว่าในภาพรวมทั้งหมด นักศึกษาส่วนมากได้แก่คณะวิทยาการจัดการคิดเป็นร้อยละ 30.1 รองลงมาได้แก่คณะครุศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 21.9 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 17.9 และคณะเทคโนโลยีการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 17.4 น้อยที่สุดได้แก่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคิดเป็นร้อยละ 12.7

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเกรดเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยในช่วง 2.00 – 2.99 มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.1 รองลงมาได้แก่เกรดเฉลี่ย 3.00 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 38.3 และน้อยที่สุดได้แก่เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 11.06

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านที่พักอาศัย ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีสถานที่พักอาศัยมากที่สุดเป็นหอพักภายนอกมหาวิทยาลัยคิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาได้แก่บ้านคิดเป็นร้อยละ 42.7 และน้อยที่สุดได้แก่หอพักในมหาวิทยาลัยคิดเป็นร้อยละ 5.3 คน

1.2 สรุปและอภิปรายผลข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68.1 และรองลงมาคือไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 31.9 สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่ จากการศึกษาพบว่าความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ส่วนมาก ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1-2 วัน ต่อสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมาได้แก่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยกว่า 1-2 วัน/สัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 38.8 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 3-4 วันต่อสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 7.4 ถัดมาคือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 5-6 วัน/สัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 5.0 และน้อยที่สุดได้แก่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกวันคิดเป็นร้อยละ 3.5

ปริมาณการดื่ม/ครั้ง พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ส่วนมากดื่มเบียร์ 4-6 ขวด คิดเป็นร้อยละ 48.4 รองลงมาดื่มเหล้า 1-2 ขวด คิดเป็นร้อยละ 37.2 ลำดับต่อมาเป็นดื่มเบียร์ 9 ขวดขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 7.0 ดื่มเบียร์ 1-3 ขวด คิดเป็นร้อยละ 3.9 ดื่มเบียร์ 7-8 ขวด คิดเป็นร้อยละ 1.9 น้อยที่สุดคือดื่มเหล้า 3-4 ขวด คิดเป็นร้อยละ 1.6

สถานที่ในการดื่ม พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ส่วนมากดื่มในที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาได้แก่ดื่มในสถานที่อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 25.2 และน้อยที่สุดคือสถานที่รอบบริเวณสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 8.7

สาเหตุของการดื่ม พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ส่วนมากมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกเหนือจากเพื่อความบันเทิง เพื่อการเข้าสังคม ความเครียด และเนื่องในวาระที่มีงานเลี้ยงต่างๆ แล้ว พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยเหตุผลอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาได้แก่การดื่มเพื่อเข้าสังคม ร้อยละ 20.5 ลำดับต่อมาได้แก่ ดื่มเพราะสาเหตุจากความเครียด คิดเป็นร้อยละ 12.0 ดื่มเนื่องในวาระ และโอกาสในการเฉลิมฉลองต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 8.1 และน้อยที่สุดได้แก่ดื่มเพื่อความบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 2.3

เวลาในการดื่ม พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ส่วนมากมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดในช่วงเวลา 17.00-23.59 น. คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาได้ไม่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 31.4 และในช่วงเวลา 24.00-05.59 น. คิดเป็นร้อยละ 9.2 ต่อมาได้แก่ในช่วงเวลา 06.00-11.89 น. คิดเป็นร้อยละ 5.8. น้อยที่สุดได้แก่ช่วงเวลา 12.00-16.59 น. คิดเป็นร้อยละ 1.1

1.3 สรุปและอภิปรายผลการศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการศึกษาพฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ในครั้งนี้สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ด้านอุบัติเหตุ ผลการศึกษาในภาพรวมทั้งหมดพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ไม่เคยได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุด้วยสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.1 รองลงมาได้แก่เคยได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุด้วยสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 6.9

กรณีเคยได้รับอุบัติเหตุ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เคยได้รับอุบัติเหตุจากการการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลกระทบต่อการร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 53.85 รองลงมาได้แก่ไม่เคยได้รับอุบัติเหตุจากการการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผลกระทบต่อการร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 42.31 และไม่ตอบแบบสอบถามในข้อนี้ คิดเป็นร้อยละ 3.85

กรณีเคยได้รับอุบัติเหตุที่มีผลกระทบต่อร่างกาย ผลการศึกษาพบว่าเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลแต่ไม่นอนคิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาเคยได้รับอุบัติเหตุที่มีผลกระทบต่อร่างกายทำการรักษาพยาบาลด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 28.6

ด้านสุขภาพ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาการกระหายน้ำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.2 รองลงมาได้แก่ปวดศีรษะคิดเป็นร้อยละ 28.3 ลำดับต่อมาเป็นอาการเหนื่อยล้าคิดเป็น 18.6 และมีอาการเหงื่อออกคิดเป็นร้อยละ 12.4 น้อยที่สุดได้แก่ใจสั่นคิดเป็นร้อยละ 10.5

ด้านสุขภาพกรณีมีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่มีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 98.4 รองลงมาได้แก่เคยมีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 1.6

ด้านสุขภาพกรณีเคยมีปัญหาด้านสุขภาพมีวิธีการดูแลรักษาอย่างไร ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการดูแลสุขภาพด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 50.0 ซึ่งมีจำนวนเท่ากันกับการดูแลสุขภาพที่โรงพยาบาลแต่ไม่นอนพักในโรงพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 50.0 เช่นเดียวกัน

ด้านครอบครัวกรณีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดได้แก่ 100-699 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมาได้แก่มีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 400-699 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.2 ลำดับต่อมาได้แก่มีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.6 และมีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยกว่า 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.4 น้อยที่สุดได้แก่มีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 700-999 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.9

ด้านครอบครัวกรณีเคยและไม่เคยทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า ไม่เคยทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัวที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดมากที่สุดเป็นร้อยละ 98.9 รองลงมาได้แก่ไม่เคยทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.1

ด้านครอบครัวกรณีเคยถูกดำเนินคดีหรือเคยถูกกล่าวหาว่าดักเตือนจากคนในครอบครัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่าไม่เคยถูกดำเนินคดีหรือเคยถูกกล่าวหาว่าดักเตือนจากคนในครอบครัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 81.5 รองลงมาได้แก่เคยถูกดำเนินคดีหรือเคยถูกกล่าวหาว่าดักเตือนจากคนในครอบครัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 18.5

ด้านสังคมกรณีเคยอะอะไววายวายกับเพื่อนในขณะที่ดื่มหรือหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่าไม่เคยอะอะไววายวายกับเพื่อนในขณะที่ดื่มหรือหลัง

ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 88.4 รองลงมาได้แก่เคยเอะอะ โวยวายกับเพื่อน ในขณะที่ดื่มหรือหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 11.6

ด้านสังคม กรณีเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือคนภายนอกในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ไม่เคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือคนภายนอกในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 95.0 รองลงมาได้แก่เคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือคนภายนอกในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 5.0

ด้านสังคมกรณีท่านเคยถูกว่ากล่าวจากบุคคลรอบข้างหรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงในขณะที่หรือภายหลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ไม่เคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือคนภายนอกในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 88.4 รองลงมาได้แก่เคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือคนภายนอกในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 11.6 ด้านการศึกษา กรณีในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาท่านเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีปัญหาดังต่อไปนี้หรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ไปเรียนสายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 61.6 รองลงมาได้แก่อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 26.4 ลำดับต่อมาเป็นไม่ไปเรียนคิดเป็นร้อยละ 6.2 และส่งงานไม่ครบตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 3.9 น้อยที่สุดได้แก่เกรดเฉลี่ยลดลงคิดเป็นร้อยละ 1.9

ด้านด้านการศึกษา กรณีในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาท่านเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีปัญหาดังต่อไปนี้หรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ไปเรียนสายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 61.6 รองลงมาได้แก่อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 26.4 ลำดับต่อมาเป็นไม่ไปเรียนคิดเป็นร้อยละ 6.2 และส่งงานไม่ครบตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 3.9 น้อยที่สุดได้แก่เกรดเฉลี่ยลดลงคิดเป็นร้อยละ 1.9

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากการศึกษาพฤติกรรมกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งนี้พบว่า นักศึกษาส่วนมากไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ก็มีบางส่วนที่ยังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่โดยดื่มปีละ 4-6 คน ขวด/ครั้งคิดเป็นร้อยละ 32.2 คนซึ่งข้อมูลที่ได้นี้แม้อาจไม่ถึงครั้งแต่หากหน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานที่มีส่วนร่วมในการออกมาตรการดูแลยังเพิกเฉยก็อาจนำไปสู่การขยายตัวในวงกว้างได้ เช่น “รณรงค์ไม่ขายสุราให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และปฏิบัติตามกฎหมาย” อย่างเคร่งครัด เป็นต้น

2. ด้านการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ท่านเคยดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์และมีปัญหาการไปเรียนสาย ไม่ไปเรียน ส่งงานไม่ตรงตามกำหนด เกรดเฉลี่ยลดลง และอื่นๆ พบว่ามีพฤติกรรมไปเรียนสายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.4 คน ดังนั้น ผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดูแลให้คำปรึกษาแล้วให้ข้อมูลถึงโทษของเครื่องดืม แอลกอฮอล์เพื่อให้ตระหนักถึงโทษและปัญหาที่จะตามมา

3. เน้นอนว่าหากนักศึกษามีพฤติกรรมในการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ไม่ว่าจะปริมาณมาก หรือน้อย ย่อมจะส่งผลกระทบต่อร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญารวมไปถึงค่าใช้จ่ายที่ต้องเพิ่ม จำนวนมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลต่อการเรียนได้ค่อนข้างชัดเจนหากไม่ได้รับการแก้ไขและหากปล่อยไว้ อาจเป็นปัญหาสังคมจนลุกลามจนส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนรวม ดังนั้น สถาบันครอบครัวซึ่งได้ เชื่อว่าเป็นสถาบันที่หล่อหลอมความเป็นผู้รู้ดีรู้ชั่วประโยชน์มิใช่ประโยชน์ในเบื้องต้นควรติดตาม กำกับดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อไม่ให้หลงผิดคิดดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์จนเป็นชีวิตจิตใจ

4. ควรปลูกฝังให้นักศึกษาตระหนักถึงโทษของเครื่องดืมแอลกอฮอล์พร้อมทั้งให้ความรู้ และบูรณาการกับการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน

5. มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมส่งเสริมและรณรงค์การงดเครื่องดืมแอลกอฮอล์ให้แก่ นักศึกษาเรื่อง “นศ.วัยใส ร่วมใจ ลด-ละ-เลิก แอลกอฮอล์”

6. ควรติดป้ายประชาสัมพันธ์บริเวณภายในมหาวิทยาลัย เช่น บริเวณทางเท้า ห้องสมุด โรงอาหารและบริเวณทางเข้าออกของมหาวิทยาลัยเป็นต้น

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการดืมเครื่องแอลกอฮอล์ระหว่างคณะหรือระหว่าง สถาบันการศึกษา

2. ควรศึกษาแนวทางในการปรับลดพฤติกรรมการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์

บรรณานุกรม

- รัตนารักษ์ กิจเชื้อ และคณะ (2555). พฤติกรรมการบริโภคแอลกอฮอล์ ผลกระทบจากการดื่ม และคุณภาพชีวิตของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปรินญาเภสัชศาสตรบัณฑิต (ภบ.) คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นงลักษณ์ บุห์ทอง (2554) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนหญิงอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกสุศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553). พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา (2551) งานวิจัยนักศึกษาและการทหารส่วนงานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ทิพวรรณ เตชะบุญสนอง,ร.อ.หญิง (2553). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของพลทหารประจำกองทัพอากาศ ดอนเมือง ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สุศึกษา) สาขาวิชาสุศึกษา ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มุกดา ชาเทพ (2553) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และปัญหาที่เกี่ยวข้องจากการดื่มของคู่สามีภรรยาตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่.
- อจันรา ภู่วิจิตร (2553) พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในผู้ที่เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ในชุมชน พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
- วีรณัฐ ก่อแก้ว (2552). ศึกษาปัจจัยเสี่ยง ปัจจัยป้องกันและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นที่อยู่ในกระบวนการศึกษาในชุมชน จังหวัดพิจิตร พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตตเวช มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัตติยาพร ทองมาก และคณะ (2551) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- อนงค์ ดิษฐสังข์ (2550) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สุศึกษา) สาขาสุศึกษา ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิตติ นิสัยนต์ และคณะ (2549) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก สารนิพนธ์ สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จินตนา วงศ์วาน (2548) ความชุกและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนมัธยมศึกษา

ตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอ จังหวัดขอนแก่น วิทยานิพนธ์ สาธารณสุข
ศาสตรมหาบัณฑิตสาขาโภชนาการชุมชน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น .

สิทธิพันธ์ เจริญรัตน์ (2543) พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลาย อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมวิทยา
ประยุกต์) สาขาสังคมวิทยาประยุกต์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อนันต์ เกตุวงศ์. (2543) หลักและเทคนิคการวางแผน (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สายใจ ชื่นคำ (2542) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในสังคมไทย

วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อุษา เพ็ชรยิ้ม. (2542). ผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม ศึกษากรณี

เขตนิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก.

พันธุ์ทิพย์ รามสูตร. 2540. ระบาดวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : บี เอ ลีฟวิ่ง จำกัด.

ลักษณะ เสี่ยมจิตต์. (2542). ผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม จากการดำเนินนโยบายสร้างทาง

หลวงพิเศษ (มอเตอร์เวย์) สายกรุงเทพฯ-ชลบุรีสายใหม่. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

บรรณานุกรมภาษาอังกฤษ

- Bryant & White, (1982) **Political AnalysisTechnique and Practice**. Belmont Calif Wadsworth.
- Dye Thomas R. (1982) *Understanding Public Policy*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลของโครงการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อันจะเป็น ประโยชน์อย่างยิ่งในการหามาตรการป้องกันและลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ และข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับและนำมาใช้เฉพาะโครงการวิจัยเท่านั้น การ วิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวม ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อนักศึกษาแต่ อย่างใด

2. แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบข้อมูลตามสภาพ ความจริงที่ปรากฏ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

สุภาพร ชูสาย

สุทิน เจียมประโคน

กานต์ชนก แซ่อู๋

แบบสอบถาม

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมายถูก ☐ ลงในกรอบหรือตัวเลข ข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านให้มากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง
2. อายุปี
3. คณะ ☐ 1. คณะครุศาสตร์ ☐ 2. คณะวิทยาศาสตร์ ☐ 3. คณะเทคโนโลยีการเกษตร
- ☐ 4. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ☐ 5. คณะวิทยาการจัดการ
4. เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด.....
5. สถานที่พัก ☐ 1. บ้าน ☐ 2. หอพักในมหาวิทยาลัย ☐ 3. หอพักนอกมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ในรอบ 1 ปี)

1. ความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่' (โดยประมาณ)
- ☐ 1. 1-2 วัน/สัปดาห์ ☐ 2. 3-4 วัน/สัปดาห์ ☐ 3. 5-6 วัน/สัปดาห์
- ☐ 4. ทุกวัน/สัปดาห์ ☐ อื่นๆ.....
2. ปริมาณการดื่มต่อครั้ง (ระบุโดยประมาณ)(จำนวน)/.....(หน่วย)
- เบียร์ 2 กระป๋อง = 1 ขวด/1 ขวด = 3 แก้ว, เหล้า 2 แบน = 1 กลม/1 กลม = 50 ฝา=50 แก้ว
- (1ฝาผสม)

3. สถานที่ในการดื่ม (ส่วนใหญ่)

- ☐ 1. ที่พักอาศัย ☐ 2. สถานที่รอบบริเวณสถานประกอบการ ระบุประเภทสถานที่
- ☐ 3. อื่นๆ ระบุ.....

4. สาเหตุของการดื่ม (ส่วนใหญ่) ระบุ.....

5. เวลาในการบริโภค

- ☐ 1. ช่วงเช้า (06.00-11.59 น.) ☐ 2. ช่วงกลางวัน (12.00-16.59 น.)
- ☐ 3. ช่วงเย็น (17.00-23.59 น.) ☐ 4. ช่วงดึก (24.00-05.59 น.)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ด้านอุบัติเหตุ

1. ท่านเคยได้รับอุบัติเหตุที่มีสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่

- ☐ 1. ไม่เคย ☐ 2. เคย ระบุประเภทการเกิดอุบัติเหตุ.....

2. กรณีเคยได้รับอุบัติเหตุ ท่านมีผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อร่างกายหรือไม่

- ☐ 1. ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 4) ☐ 2. มี

3. กรณีที่มีผลกระทบต่อร่างกาย ท่านมีวิธีการดูแลรักษาอย่างไร

- ☐ 1. รักษาด้วยตัวเอง ☐ 2. รับการรักษาแต่ไม่นอน รพ.
- ☐ 3. รับการรักษาและนอน รพ. ☐ 4. อื่นๆระบุ.....

4. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาท่านเคยดื่มเหล้าและมีอาการดังต่อไปนี้หรือไม่

- ☐ 1. ใจสั้น ☐ 2. กระหายน้ำ ☐ 3. เหนื่อยล้า ☐ 4. ปวดศีรษะ ☐ 5. เหงื่อออก

ด้านสุขภาพ

5. ท่านเคยมีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุมาจากการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่

- ☐ 1. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 6) ☐ 2. เคยระบุอาการหรือโรค.....

6. กรณีเคยมีปัญหาด้านสุขภาพ ท่านมีวิธีการดูแลรักษามอย่างไร

- ☐ 1. รักษาด้วยตนเอง ☐ 2. รักษาที่โรงพยาบาลแต่ไม่นอน ☐ 3. รักษาที่โรงพยาบาลและนอน

- ☐ 4. อื่นๆ ระบุ.....

ด้านครอบครัว

7. ท่านมีค่าใช้จ่ายในการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ.....บาท

8. ท่านเคยทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัวที่มีสาเหตุมาจากการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่

- ☐ 1. ไม่เคย ☐ 2. เคยระบุคู่กรณี.....

9. ท่านเคยถูกดำเนินหรือเคยถูกกล่าวตักเตือนจากคนในครอบครัวเกี่ยวกับการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนหรือไม่

- ☐ 1. ไม่เคย ☐ 2. เคย ระบุผู้ดำเนินหรือผู้กล่าวตักเตือน.....

ด้านสังคม

10. ท่านเคยเอะอะ โวยวายกับเพื่อน ในขณะที่ดื่มหรือหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่

☐ 1. ไม่เคย

☐ 2. เคย

11. ท่านเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อน หรือคนภายนอกในขณะที่ดื่มหรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่

☐ 1. ไม่เคย

☐ 2. เคย

12. ท่านเคยถูกว่ากล่าวจากบุคคลรอบข้างหรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงในขณะที่ดื่มหรือภายหลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนหรือไม่

☐ 1. ไม่เคย

☐ 2. เคย

ด้านการศึกษา

13. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาท่านเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีปัญหาดังต่อไปนี้หรือไม่

☐ 1. ไปเรียนสาย

☐ 2. ไม่ไปเรียน

☐ 3. ส่งงานไม่ตรง

ตามกำหนด

☐ 4. เกรดเฉลี่ยลดลง

.....

ประวัตินักวิจัย

ตำแหน่งในโครงการ หัวหน้าโครงการวิจัย

2. อาจารย์ สุภาพร ชูสาย
3. ตำแหน่ง พนักงานมหาวิทยาลัย
4. สังกัดคณะครุศาสตร์/ 0899632712 /
5. ประวัติการศึกษา (ปี พ.ศ. ที่จบ ระดับปริญญา คุณวุฒิ สาขาวิชา สถานศึกษา ประเทศ)
 - ปี พ.ศ. 2553 ระดับปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาชุมชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
 - ปี พ.ศ. 2544 ระดับปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา ชีววิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญ/เชี่ยวชาญ (ถ้ามี)
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ
(งานวิจัยที่ทำแล้วเสร็จ : ชื่อเรื่อง ปีที่พิมพ์ และสถานที่ในการวิจัย งานวิจัยที่กำลังทำ : ชื่อเรื่อง แหล่งทุน สถานะในโครงการ)
 - การศึกษาบุคลิกภาพและความสามารถในการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีที่พิมพ์ 2556
 - ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาพฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาทักษะชีวิต ด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดปัญญาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
 - การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

1. ตำแหน่งในโครงการ ผู้ร่วมโครงการวิจัย

2. อาจารย์สุทิน เจียมประโคน
3. ตำแหน่ง อาจารย์ประจำพิเศษ
4. สังกัดคณะครุศาสตร์/ 0870108821 /
5. ประวัติการศึกษา (ปี พ.ศ. 2553 ระดับปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาชุมชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
ปี พ.ศ.2549 ระดับปริญญาตรี ศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา พุทธศาสตร์
(เกียรตินิยมอันดับ 2) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ปี พ.ศ.2548 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญ/เชี่ยวชาญ การให้คำปรึกษา
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ
(งานวิจัยที่ทำแล้วเสร็จ : ชื่อเรื่อง ความต้องการของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีที่พิมพ์ 2555 และสถานที่ในการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
เรื่อง การพัฒนาคุณค่าในตนเองตามกระบวนการจิตตปัญญา ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีที่พิมพ์ 2556 และสถานที่ในการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
(งานวิจัยที่กำลังทำ : ชื่อเรื่อง แหล่งทุน สถานะในโครงการ)
1. ตำแหน่งในโครงการ ผู้ร่วมโครงการวิจัย
2. อาจารย์กานต์ชนก แซ่อู่
3. ตำแหน่ง อาจารย์ประจำพิเศษ
4. สังกัดคณะครุศาสตร์/ 0810462584 /
5. ประวัติการศึกษา (ปี พ.ศ. 2554 ระดับปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
ปี พ.ศ. 2550 ระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยนเรศวร
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญ/เชี่ยวชาญ ด้านการให้คำปรึกษา
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ไม่มี